

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2012/19/ESB

2015/EES/55/37

frá 4. júlí 2012

um raf- og rafeindabúnaðarúrgang

(endurútgefin) (*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS
HAFA,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 1. mgr. 192. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópusambandsins ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum svæðanefndarinnar ⁽²⁾,

í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Nokkrar umtalsverð breytingar verða gerðar á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/96/EB frá 27. janúar 2003 um raf- og rafeindabúnaðarúrgang ⁽⁴⁾. Fyrir skýrleika sakir skal endurútgefa þá tilskipun.
- 2) Markmiðin með umhverfisstefnu Sambandsins eru einkum að varðveita, vernda og bæta gæði umhverfisins, vernda heilsu manna og nýta náttúruauðlindir af varfærni og skynsemi. Sú stefna er grundvölluð á varúðarreglunni og þeim meginreglum að girða skuli fyrir umhverfisspjöll, áhersla lögð á úrbætur þar sem tjón á upphaf sitt og bótaskylda lögð á þann sem veldur mengun.
- 3) Í stefnu- og aðgerðaáætlun Bandalagsins um umhverfi og sjálfbæra þróun (fimmta aðgerðaáætlunin á sviði umhverfismála) ⁽⁵⁾ kemur fram að til að ná fram sjálfbærri þróun þurfi að verða verulegar breytingar á núverandi þróunar-, framleiðslu-, neyslu-, hegðunar- og atferlismynstri, og þar er m.a. mælt með því að draga

úr soun við notkun náttúruauðlinda og koma í veg fyrir mengun. Í áætluninni er raf- og rafeindabúnaðarúrgangur nefndur sem eitt af þeim sviðum sem nauðsynlegt er að setja reglur um svo að beita megi meginreglunum um að koma í veg fyrir myndun úrgangs, endurnýta hann og farga honum á öruggan hátt.

- 4) Þessi tilskipun er viðbót við almenna löggjöf Sambandsins um meðhöndlun úrgangs, t.d. tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2008/98/EB frá 19. nóvember 2008 um úrgang ⁽⁶⁾. Í þessari tilskipun er vísað í skilgreiningar í þeirri tilskipun, þ.m.t. skilgreiningarnar á úrgangi og almennri úrgangsstjórnun. Skilgreiningin á söfnun í tilskipun 2008/98/EB felur í sér forflokun og bráðabirgðageymslu úrgangs fyrir flutning á úrgangsméðhöndlunarstöð. Með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/125/EB ⁽⁷⁾ er komið á ramma til að setja fram kröfur varðandi visthönnun að því er varðar orkutengdar vörur og gerir kleift að taka upp sértækar kröfur varðandi visthönnun að því er varðar orkutengdar vörur, sem kunna einnig að falla undir þessa tilskipun. Tilskipun 2009/125/EB og framkvæmdarráðstafanir, sem eru samþykktar samkvæmt henni, eru með fyrirvara um löggjöf Sambandsins um úrgangsstjórnun. Með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/95/EB frá 27. janúar 2003 um takmarkanir á notkun tiltekinna, hættulegra efna í rafbúnaði og rafeindabúnaði ⁽⁸⁾ er gerð krafa um útskiptingu bannaðra efna, að því er varðar allan raf- og rafeindabúnað sem fellur undir gildissvið hennar.
- 5) Þar sem markaðurinn heldur áfram að stækka og nýsköpunarferlar verða æ styttri er búnaði skipt út sífellt hraðar, sem veldur því að magn raf- og rafeindabúnaðarúrgangs eykst hratt. Þótt tilskipun 2002/95/EB hafi með skilvirkum hætti dregið úr magni hættulegra efna í nýjum raf- og rafeindabúnaði verða hættuleg efni á borð við kvikasilfur, kadmíum, sexgilt króm, fjöklórað bifenyíl og ósoneyðandi efni áfram í raf- og rafeindabúnaðarúrgangi í mörg ár enn. Innihald hættulegra ihluta í raf- og rafeindabúnaði er verulegt áhyggjuefni við meðferð úrgangsins og raf- og rafeindabúnaðarúrgangur er ekki endurnunninn í nægilega miklum mæli. Skortur á endurvinnslu veldur því að mikilvægar auðlindir fara forgörðum.
- 6) Markmið þessarar tilskipunar er að stuðla að sjálfbærri framleiðslu og neyslu með því að koma í veg fyrir raf- og rafeindabúnaðarúrgang, í fyrsta lagi, og einnig að draga úr förgun úrgangs með endurnotkun, endurvinnslu

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 197, 24.7.2012, bls. 38. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 195/2015 frá 10. júlí 2015 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB C 306, 16.12.2009, bls. 39.

⁽²⁾ Stjtið. ESB C 141, 29.5.2010, bls. 55.

⁽³⁾ Afstaða Evrópuþingsins frá 3. febrúar 2011 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum) og afstaða ráðsins eftir fyrstu umræðu frá 19. júlí 2011 (hefur ekki enn verið birt í Stjórnartíðindunum). Afstaða Evrópuþingsins frá 19. janúar 2012 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum) og ákvörðun ráðsins frá 7. júní 2012.

⁽⁴⁾ Stjtið. ESB L 37, 13.2.2003, bls. 24.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB C 138, 17.5.1993, bls. 5.

⁽⁶⁾ Stjtið. ESB L 312, 22.11.2008, bls. 3.

⁽⁷⁾ Stjtið. ESB L 285, 31.10.2009, bls. 10.

⁽⁸⁾ Stjtið. ESB L 37, 13.2.2003, bls. 19.

og annarri endurnýtingu á þessum úrgangi og stuðla að hagkvæmri notkun auðlinda og endurheimt verðmætra, notaðra hráefna. Einnig er markmiðið að auka umhverfisvitund allra rekstraraðila sem koma að málum á endingartíma raf- og rafeindabúnaðar, t.d. framleiðenda, dreifingaraðila og neytenda og einkum þeirra rekstraraðila sem koma á beinan hátt að söfnun og meðhöndlun raf- og rafeindabúnaðarúrgangs. Einkum getur mismunandi beiting ríkjanna á meginreglunni um ábyrgð framleiðandans leitt til verulegs misræmis í fjárhagsbyrði rekstraraðila. Mismunandi stefna aðildarríkjanna að því er varðar meðferð raf- og rafeindabúnaðarúrgangs hamlar gegn skilvirkri endurvinnslustefnu. Þess vegna ber að mæla fyrir um grundvallarviðmiðanir á vettvangi Sambandsins og þróa skal lágmarkskröfur fyrir meðhöndlun raf- og rafeindabúnaðarúrgangs.

- 7) Ákvæði þessarar tilskipunar gilda um vörur og framleiðendur, óháð söluaðferðum, þ.m.t. fjarsölu og rafræna sölu. Í þessu sambandi skulu sömu skyldur lagðar, að því marki sem unnt er, á framleiðendur og dreifingaraðila, sem nota fjarsölu og rafræna sölu, og framfylgt með sama hætti og fyrir aðrar dreifingarleiðir, til að forðast að þeir sem nota aðrar dreifingarleiðir þurfi að bera kostnað sem leiðir af þessari tilskipun vegna raf- og rafeindabúnaðarúrgangs þar sem búnaðurinn er seldur í fjarsölu eða rafrænni sölu.
- 8) Til að uppfylla skuldbindingar samkvæmt þessari tilskipun í tilteknu aðildarríki skal framleiðandi vera með staðfestu í því aðildarríki. Til að draga úr núverandi hindrunum gegn eðlilegri starfsemi innri markaðarins og stjórnsýsluálagi skulu aðildarríki, í undantekningartilvikum, leyfa framleiðendum sem eru ekki með staðfestu á yfirráðasvæði þeirra, en eru með staðfestu í öðru aðildarríki, að tilnefna viðurkenndan fulltrúa sem beri ábyrgð á að uppfylla skyldur framleiðandans samkvæmt þessari tilskipun. Að auki skal draga úr stjórnsýsluálagi með því að einfalda skráningu og skýrslugjöf og tryggja að ekki sé lagt á tvöfalt gjald fyrir skráningu innan einstakra aðildarríkjá.
- 9) Þessi tilskipun nær yfir allan raf- og rafeindabúnað fyrir neytendur og raf- og rafeindabúnað sem er ætlaður til notkunar í atvinnuskyni. Þessi tilskipun gildir með fyrirvara um löggjöf Bandalagsins um öryggis- og heilbrigðiskröfur til verndar öllum þeim sem komast í snertingu við raf- og rafeindabúnaðarúrgang og einnig sérstaka löggjöf Sambandsins um meðferð úrgangs, einkum tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/66/EB frá 6. september 2006 um rafhlöður og rafgeyma og notaðar rafhlöður og rafgeyma⁽⁹⁾ og löggjöf Sambandsins um vöruhönnun, einkum tilskipun 2009/125/EB. Undirbúningur endurnotkunar, endurnýting og endurvinnsla á kælibúnaðarúrgangi og efnunum, blöndum eða ihlutum

hans skal vera í samræmi við viðkomandi löggjöf Sambandsins, einkum reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1005/2009 frá 16. september 2009 um efni sem valda rýrnun ósonlagsins⁽¹⁰⁾ og reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 842/2006 frá 17. maí 2006 um tiltekna, flúraðar gróðurhúsalofttegundir⁽¹¹⁾. Hægt er að ná markmiðum þessarar tilskipunar án þess að fella stóran, fastan búnað, s.s. olíuborþalla, farangursflutningakerfi á flugvöllum eða lyftur undir gildissvið hennar. Hins vegar skal útbúnaður, sem er ekki sérstaklega hannaður og settur upp sem hluti af þessum búnaði og sem getur gegnt hlutverki sínu jafnvel þótt hann sé ekki hluti af búnaðinum, felldur undir gildissvið þessarar tilskipunar. Þetta á t.d. við um búnað á borð við ljósabúnað eða ljósspennuplötur.

- 10) Taka skal nokkrar skilgreiningar upp í þessa tilskipun til að skýra gildissvið hennar. Hins vegar skal, innan rammans um endurskoðun gildissviðsins, skýra betur skilgreininguna á raf- og rafeindabúnaði í því skyni að samhæfa betur viðeigandi landsráðstafanir aðildarríkjá og nógildandi og viðteknar venjur.
- 11) Mæla skal fyrir um kröfur varðandi visthönnun, sem auðvelda endurnotkun, sundurhlutun og endurnýtingu raf- og rafeindabúnaðarúrgangs, innan ramma um framkvæmdarráðstafanir tilskipunar 2009/125/EB. Til að hámarka endurnotkun og endurnýtingu fyrir tilstilli vöruhönnunar skal taka tillit til alls endingartíma vörunnar.
- 12) Ábyrgð framleiðenda, sem komið er á með þessari tilskipun, er ein leið til að hvetja til þess að raf- og rafeindabúnaður sé hannaður og framleiddur á þann hátt að tekið sé fullt tillit til og stuðlað að viðgerðum, hugsanlegum endurbótum, endurnotkun, sundurhlutun og endurvinnslu.
- 13) Til að tryggja öryggi og heilbrigði starfsmanna dreifingaraðila sem vinna við endurviðtöku og meðhöndlun raf- og rafeindabúnaðarúrgangs skulu aðildarríkin, í samræmi við landslög og löggjöf Sambandsins um öryggis- og heilbrigðiskröfur, ákvarða skilyrði fyrir því að dreifingaraðilar geti sýnjað um endurviðtöku.
- 14) Forsenda fyrir því að unnt sé að tryggja sérstaka meðhöndlun og endurvinnslu raf- og rafeindabúnaðarúrgangs er að honum sé safnað sérstaklega og er það nauðsynlegt til að ná því verndarstigi sem ákveðið hefur verið fyrir heilsu manna og umhverfið í Sambandinu. Til að slík söfnun geti tekist verða neytendur að leggja sitt af mörkum og skulu þeir hvattir til þess að skila raf- og rafeindabúnaðarúrgangi. Í því augnamiði er rétt að koma upp heppilegri aðstöðu

⁽⁹⁾ Stjtið. ESB L 266, 26.9.2006, bls. 1.

⁽¹⁰⁾ Stjtið. ESB L 286, 31.10.2009, bls. 1.

⁽¹¹⁾ Stjtið. ESB L 161, 14.6.2006, bls. 1.

fyrir skil á raf- og rafeindabúnaðarúrgangi, þ.m.t. almennum söfnunarstöðvum þar sem hægt er að skila úrgangi frá heimilum a.m.k. án þess að greiða fyrir það. Dreifingaraðilar gegna mikilvægu hlutverki í árangursríkri söfnun raf- og rafeindabúnaðarúrgangs. Af þeim sökum skulu söfnunarstöðvar við smásöluverslanir fyrir mjög lítinn raf- og rafeindabúnaðarúrgang ekki vera bundnar kröfum tilskipunar 2008/98/EB um skráningu eða leyfi.

- 15) Til að unnt sé að ná því verndarstigi sem ákveðið hefur verið, svo og samhæfðum umhverfismarkmiðum Sambandsins, skulu aðildarríkin samþykka viðeigandi ráðstafanir til að halda því í lágmarki að raf- og rafeindabúnaðarúrgangi sé fargað með óflokkuðu sorpi og ná því fram að miklum hluta slíks búnaðar sé safnað sérstaklega. Til að tryggja að aðildarríkin leitist við að koma upp skilvirkum söfnunarkerfum skal þeim gert að safna sem mestu af raf- og rafeindabúnaðarúrgangi, einkum kæli- og frystibúnaði sem inniheldur ósoneyðandi efni og flúraðar gróðurhúsalofttegundir vegna mikilla umhverfisáhrifa þeirra og með hliðsjón af skuldbindingum í reglugerð (EB) nr. 842/2006 og reglugerð (EB) nr. 2005/2009. Gögn í matinu á áhrifum sem framkvæmdastjórnin gerði 2008 sýna að 65% af þeim raf- og rafeindabúnaði sem settur var á markað hafi þá þegar verið safnað sérstaklega, en meira en helmingurinn af honum hafi hugsanlega fengið ranga meðhöndlun og verið fluttur út ólöglega og það hafi ekki verið tilkynnt, jafnvel þegar meðhöndlunin hafi verið rétt. Þetta verður til þess að verðmæt, notuð hráefni tapast, veldur hnignun umhverfisins og framsetningu ósamræmdra gagna. Til að forðast það er nauðsynlegt að setja stórhuga söfnunarmarkmið og tryggja að raf- og rafeindabúnaðarúrgangur sem safnað er sé meðhöndlaður á umhverfisvænan hátt og rétt tilkynntur. Rétt er að mæla fyrir um lágmarkskröfur varðandi flutning á notuðum raf- og rafeindabúnaði sem grunur leikur á um að sé raf- og rafeindabúnaðarúrgangur, en við beitingu þeirra mega aðildarríkin hafa til hliðsjónar viðeigandi viðmiðunarreglur fyrir fulltrúa, sem útfærðar eru í tengslum við framkvæmd reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1013/2006 frá 14. júní 2006 um tilflutning úrgangs⁽¹²⁾. Slíkar lágmarkskröfur skulu í öllu falli hafa það markmið að koma í veg fyrir óæskilegan flutning á óvirkum raf- og rafeindabúnaði til þróunarlanda.
- 16) Stórhuga söfnunarmarkmið ætti að byggja á magni raf- og rafeindabúnaðarúrgangs sem fellur til, að teknu tilhlýðilegu tilliti til mismunandi endingartíma vara í aðildarríkjunum, markaða sem eru ekki mettaðir og raf- og rafeindabúnaðar með langan endingartíma. Því skal í náninni framtíð þróa aðferðir til að reikna út söfnunarhlutfall sem byggir á magni raf- og rafeindabúnaðarúrgangs sem fellur til. Samkvæmt núgildandi mati er 85% söfnunarhlutfall raf- og rafeindabúnaðarúrgangs sem fellur til í meginatriðum jafngilt 65% söfnunarhlutfalls meðalþyngdar raf- og rafeindabúnaðar sem settur er á markað á næstliðnum þremur árum.

- 17) Óhjákvæmilegt er að raf- og rafeindabúnaðarúrgangur fái sérstaka meðhöndlun til að komast hjá því að mengunarefni berist í endurunna efnið eða úrganginn. Slík meðhöndlun er skilvirkasta aðferðin við að tryggja að virt sé það verndarstig fyrir umhverfið innan Sambandsins sem ákveðið hefur verið. Allar starfsstöðvar eða fyrirtæki, sem annast söfnun, endurvinnslu og meðhöndlun, skulu uppfylla lágmarksstaðla til að koma í veg fyrir að meðhöndlun raf- og rafeindabúnaðarúrgangs hafi neikvæð áhrif á umhverfið. Nota skal fullkomnustu tækni sem völ er á við meðhöndlun, endurnýtingu og endurvinnslu, að því tilskildu að unnt sé að tryggja heilsu manna og öfluga umhverfisvernd. Skilgreina má frekar bestu, fáanlegu tækni við meðhöndlun, endurnýtingu og endurvinnslu í samræmi við málsmeðferðarreglur tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2008/1/EB frá 15. janúar 2008 um samþættar mengunarvarnir og eftirlit með mengun⁽¹³⁾.
- 18) Vísindanefndin um nýgreinda og vaxandi heilbrigðis-áhættu lýsti því í álitserð sinni „Áhættumat á vörum byggðum á nanótækni“ frá 19. janúar 2009 að nanóefni, sem eru fastur hluti af stærri hlutum, t.d. rafrásam, geti valdið váhrifum við meðferð úrgangs og í endurvinnslu. Til að verjast hugsanlegri áhættu fyrir heilbrigði manna og fyrir umhverfið vegna meðferðar á raf- og rafeindabúnaðarúrgangi sem inniheldur nanóefni þykir rétt að framkvæmdastjórnin meti hvort þörf sé á sérstakri meðhöndlun.
- 19) Söfnun, geymslu, flutning og endurvinnslu á raf- og rafeindabúnaðarúrgangi ásamt undirbúningi fyrir endurnotkun skal nálgast þannig að umhverfið og heilbrigði manna sé verndað og hráefni varðveitt og skal miða að því að verðmætar auðlindir sem felast í raf- og rafeindabúnaði séu endurunnar með það markmið að tryggja betra framboð á vörum innan Sambandsins.
- 20) Ef við á skal undirbúningur endurnotkunar á raf- og rafeindabúnaðarúrgangi, í hlutum hans, undireiningum og rekstrarvörum hafa forgang. Ef það er ekki æskilegt skal senda allan raf- og rafeindabúnaðarúrgang, sem hefur verið safnað sérstaklega, til endurnýtingar með það að markmiði að ná sem mestri endurvinnslu og endurnýtingu. Auk þess skal hvetja framleiðendur til að nota endurunnið efni í nýjan búnað.
- 21) Endurnýting, undirbúningur fyrir endurnotkun og endurvinnsla raf- og rafeindabúnaðarúrgangs skal aðeins teljast vera hluti af því að uppfylla markmiðin sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun ef þessi endurnýting, undirbúningur fyrir endurnotkun og endurvinnsla stangast ekki á við aðra löggjöf Sambandsins eða landslöggjöf sem gildir um búnaðinn. Mikilvægt er að tryggja réttan undirbúning fyrir endurnotkun, endurvinnslu og endurnýtingu raf- og rafeindabúnaðarúrgangs með tilliti til traustrar meðhöndlunar auðlinda og það hámarkar framboð á tilföngum.

⁽¹²⁾ Stjtið. ESB L 190, 12.7.2006, bls. 1.

⁽¹³⁾ Stjtið. ESB L 24, 29.1.2008, bls. 8.

- 22) Setja verður grundvallarreglur á vettvangi Sambandsins um fjármögnun á meðferð raf- og rafeindabúnaðarúrgangs og þurfa fjárhagsáætlanir að stuðla að söfnun í miklum mæli og einnig að framkvæmd meginreglunnar um ábyrgð framleiðanda.
- 23) Notendur raf- og rafeindabúnaðar á heimilum skulu eiga möguleika á því að skila raf- og rafeindabúnaðarúrgangi, a.m.k. án þess að greiða fyrir það. Framleiðendur skulu að lágmarki fjármagna söfnun frá söfnunarstöðvum og meðhöndlun, endurnýtingu og förgun á raf- og rafeindabúnaðarúrgangi. Aðildarríkin skulu hvetja framleiðendur til að taka fulla ábyrgð á söfnun raf- og rafeindabúnaðarúrgangs, einkum með fjármögnun á söfnun raf- og rafeindabúnaðarúrgangs í öllu ferlinu, þ.m.t. frá heimilum, til að forðast að raf- og rafeindabúnaðarúrgangur sem safnað er sérstaklega fái ófullnægjandi meðhöndlun og sé fluttur út ólöglega, skapa jöfn samkeppnisskilyrði með samræmingu á fjármögnun framleiðenda um allt Sambandið og færa greiðslu fyrir söfnun þessa úrgangs úr höndum almennra skattgreiðenda til neytenda raf- og rafeindabúnaðar, í samræmi við „mengunarbótaregluna“. Til að hugmyndin um ábyrgð framleiðanda beri sem mestan árangur skal hver framleiðandi bera ábyrgð á því að fjármagna meðferð úrgangs frá eigin framleiðslu. Framleiðandinn getur valið um það hvort hann uppfyllir þessa skyldu einn eða með því að taka þátt í sameiginlegu kerfi. Hver framleiðandi skal, þegar hann setur vöru á markaðinn, leggja fram fjárhagslega tryggingu til að koma í veg fyrir að kostnaður við meðferð raf- og rafeindabúnaðarúrgangs frá vöru, sem er ekki lengur framleidd, falli á samfélagið eða aðra framleiðendur. Rétt er að ábyrgðin af að fjármagna meðferð eldri úrgangs skiptist á milli allra starfandi framleiðenda í gegnum sameiginlegt fjármögnunarkerfi sem allir framleiðendur, sem starfa á markaðnum þegar kostnaðurinn verður til, leggja fjármagn til í réttu hlutfalli. Sameiginleg fjármögnunarkerfi skulu ekki hafa þau áhrif að útiloka þá sem framleiða fyrir markaðskima og í litlu magni, innflytjendur eða nýja aðila á markaðnum. Sameiginleg kerfi gætu kveðið á um mismunandi gjöld á grundvelli þess hversu auðvelt er að endurvinnna vörur og verðmæt, notuð hráefni sem þau innihalda. Ef um er að ræða vörur sem hafa langan endingartíma og sem nú falla undir þessa tilskipun, eins og t.d. ljósspennuplötur, skal nýta sem best fyrirbyggjandi söfnunar- og endurnýtingarkerfi, að því tilskildu að þau uppfylli kröfurnar sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun.
- 24) Framleiðendum gæti verið í sjálfsvald sett hvort þeir vekja athygli kaupenda á kostnaðinum við umhverfisvæna söfnun, meðhöndlun og förgun raf- og rafeindabúnaðarúrgangs við sölu nýrrar vöru. Þetta er í samræmi við orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar um aðgerða-áætlun varðandi sjálfbæra neyslu og framleiðslu og sjálfbæra stefnu í iðnaðarmálum, einkum að því er varðar snjallari neyslu og umhverfisvæn opinber innkaup.
- 25) Til að söfnun á raf- og rafeindabúnaðarúrgangi verði árangursrik er óhjákvæmilegt að veita notendum upp-
lýsingar um þá kröfu að slíkum búnaði sé ekki fargað sem óflokkuðu sorpi heldur safnað sérstaklega og um söfnunarkerfin og hlutverk þeirra sjálfra í meðferð raf- og rafeindabúnaðarúrgangs. Slíkar upplýsingar kalla á að raf- og rafeindabúnaður, sem gæti hugsanlega endað í sorptunnum eða áþekktum ílátum fyrir sorphirðu, sé merktur á viðeigandi hátt.
- 26) Til að auðvelda meðferð raf- og rafeindabúnaðarúrgangs, einkum meðhöndlun hans og endurnýtingu eða endurvinnslu, er mikilvægt að framleiðendur veiti upplýsingar um það hvað auðkennir íhluti og efnivið hans.
- 27) Aðildarríkin skulu tryggja að skoðunar- og vöktunarkerfi geri kleift að sannreyna rétta framkvæmd þessarar tilskipunar, m.a. að teknu tilliti til tilmæla Evrópuþingsins og ráðsins 2001/331/EB frá 4. apríl 2001, þar sem kveðið er á um lágmarksviðmiðanir um umhverfiseftirlit í aðildarríkjunum ⁽¹⁴⁾.
- 28) Aðildarríkin skulu kveða á um viðurlög, sem eru skilvirk, hófleg og letjandi, sem leggja skal á einstaklinga og lögaðila sem bera ábyrgð á stjórnun úrgangs, í tilvikum þar sem þeir brjóta gegn ákvæðum þessarar tilskipunar. Aðildarríkin ættu einnig að geta gripið til aðgerða til að endurheimta kostnað vegna brota gegn ákvæðum og ráðstöfunum til úrbóta, með fyrirvara um tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/35/EB frá 21. apríl 2004 um umhverfisábyrgð í tengslum við varnir gegn umhverfisspjöllum og úrbætur vegna þeirra ⁽¹⁵⁾.
- 29) Til að fylgjast með því hvort markmið þessarar tilskipunar hafi náðst er nauðsynlegt að hafa upplýsingar um þyngd raf- eða rafeindabúnaðar, sem settur er á markað í Sambandinu, og um hlutfall söfnunar, undirbúnings fyrir endurnotkun, þ.m.t., eins og unnt er, undirbúning fyrir endurnotkun heilla tækja, endurnýtingu eða endurvinnslu og útflutningi á raf- og rafeindabúnaðarúrgangi sem hefur verið safnað í samræmi við þessa tilskipun. Til að hægt sé að reikna út söfnunarhlutfallið skal þróa sameiginlega aðferðafræði fyrir útreikning á þyngd raf- og rafeindabúnaðar til að komast að raun um, m.a., hvort hugtakið feli í sér raunverulega þyngd alls búnaðarins eins og hann er markaðssettur, þ.m.t. alla hluti, undireiningar, fylgihluti og rekstrarvörur, en að undanskildum umbúðum, rafhlöðum, notkunarleiðbeiningum og handbókum.

⁽¹⁴⁾ Stjtið. EB L 118, 27.4.2001, bls. 41.

⁽¹⁵⁾ Stjtið. ESB L 143, 30.4.2004, bls. 56.

- 30) Rétt þykir að aðildarríkin geti kosið að láta tiltekin ákvæði þessarar tilskipunar koma til framkvæmda með samningum milli lögbærra yfirvalda og þeirrar atvinnugreinar sem um er að ræða, að uppfylltum tilteknum skilyrðum.
- 31) Til að takast á við þann vanda sem aðildarríki standa frammi fyrir við að ná söfnunarhlutföllunum, til að taka til greina framfarir í tækni og vísindum og til að bæta við ákvæðunum um uppfyllingu markmiða um endurnýtingu skal framkvæmdastjórnin hafa umboð til að samþykkja gerðir, í samræmi við 290. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, að því er varðar umbreytingaraðlaganir fyrir tiltekin aðildarríki, aðlögun að framförum í tækni og vísindum og samþykkt ítarlegra reglna um að raf- og rafeindabúnaðarúrgangur sem fluttur er út frá Sambandinu teljist sem hluti af því að uppfylla markmið um endurnýtingu. Einkum er mikilvægt að framkvæmdastjórnin hafi viðeigandi samráð meðan á undirbúningsvinnu hennar stendur, þ.m.t. við sérfræðinga. Við undirbúning og samningu framseldra gerða skal framkvæmdastjórnin tryggja samhliða, tímanlega og viðeigandi afhendingu viðkomandi skjala til Evrópuþingsins og ráðsins.
- 32) Til að tryggja samræmd skilyrði fyrir framkvæmd þessarar tilskipunar skal framkvæmdastjórninni falið framkvæmdarvald. Þessum völdum skal beitt í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011 frá 16. febrúar 2011 um reglur og almennar meginreglur varðandi tilhögun eftirlits aðildarríkjanna með beitingu framkvæmdastjórnarinnar á framkvæmdarvaldi⁽¹⁶⁾.
- 33) Sú skylda að taka þessa tilskipun upp í landslög takmarkast við þau ákvæði sem fela í sér verulega breytingu í samanburði við fyrri tilskipanir. Skyldan að lögleiða óbreyttu ákvæðin er fyrir hendi í fyrri tilskipunum.
- 34) Í samræmi við sameiginlega pólitíska yfirlýsingu aðildarríkja og framkvæmdastjórnarinnar frá 28. september 2011 um skýringaskjöl⁽¹⁷⁾ hafa aðildarríki skuldbundið sig, í rökstuddum tilvikum, til að láta tilkynningunni um lögleiðingarráðstafanir sínar fylgja eitt eða fleiri skjöl sem skýra út sambandið milli innihalds tilskipunar og samsvarandi hluta landsbundinna lögleiðingagæringa. Að því er varðar þessa tilskipun telur löggjafinn að sending slíkra gagna sé rökstudd.
- 35) Þessi tilskipun skal ekki hafa áhrif á skyldur aðildarríkjanna að því er varðar fresti, sem eru tilgreindir í B-hluta XI. viðauka, til að taka upp í landslög og beita tilskipunum.

- 36) Þar eð aðildarríkin geta ekki með fullnægjandi hætti náð markmiði þessarar tilskipunar og þeim verður því betur náð á vettvangi Sambandsins, vegna þess hve aðgerðirnar eru umfangsmiklar, getur Sambandið samþykkt ráðstafanir í samræmi við nálægðarregluna eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans um Evrópusambandið. Í samræmi við meðalhöfsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari tilskipun til að ná því markmiði.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Viðfangsefni

Í þessari tilskipun er mælt fyrir um ráðstafanir til að vernda umhverfið og heilbrigði manna með því að koma í veg fyrir eða draga úr neikvæðum áhrifum vegna myndunar úrgangs frá raf- og rafeindabúnaði (raf- og rafeindabúnaðarúrgangur) og úrgangsstjórnunar og með því að draga úr heildaráhrifum vegna nýtingar auðlinda og auka skilvirkni við nýtinguna, í samræmi við 1. og 4. gr. tilskipunar 2008/98/EB, og stuðla þannig að sjálfbærri þróun.

2. gr.

Gildissvið

1. Þessi tilskipun gildir um raf- og rafeindabúnað sem hér segir:

- frá 13. ágúst 2012 til 14. ágúst 2018 (umbreytingartímabil), með fyrirvara um 3. mgr., um raf- og rafeindabúnað í þeim flokkum sem settir eru fram í I. viðauka. Í II. viðauka er viðmiðunarskrá yfir raf- og rafeindabúnað sem er í þeim flokkum sem settir eru fram í I. viðauka,
- frá 15. ágúst 2018, með fyrirvara um 3. og 4. mgr., um allan raf- og rafeindabúnað. Flokka skal allan raf- og rafeindabúnað í þá flokka sem settir eru fram í III. viðauka. Í IV. viðauka er viðmiðunarskrá, sem er ekki tæmandi, yfir raf- og rafeindabúnað sem er í þeim flokkum sem settir eru fram í III. viðauka (opið gildissvið).

2. Þessi tilskipun gildir með fyrirvara um kröfur í löggjöf Sambandsins um öryggi og heilbrigði, um íðefni, einkum reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1907/2006 frá 18. desember 2006 um skráningu, mat, leyfisveitingu og takmarkanir, að því er varðar efni (efnareglurnar (REACH)), og um stofnun Efnastofnunar Evrópu⁽¹⁸⁾, ásamt sértækri löggjöf Sambandsins um meðhöndlun úrgangs eða vöruhönnun.

3. Eftirtalinn raf- og rafeindabúnaður skal undanþeginn ákvæðum þessarar tilskipunar:

- búnaður sem er nauðsynlegur fyrir vernd grundvallaröryggishagsmuna aðildarríkjanna, þ.m.t. vopn, skotfæri og hergögn sem eru sérstaklega til nota í hernaðarlegum tilgangi,

⁽¹⁶⁾ Stjtið. ESB L 55, 28.2.2011, bls. 13.

⁽¹⁷⁾ Stjtið. ESB C 369, 17.12.2011, bls. 14.

⁽¹⁸⁾ Stjtið. ESB L 396, 30.12.2006, bls. 1.

b) búnaður sem er sérstaklega hannaður og settur upp sem hluti af annars konar búnaði, sem er undanskilinn eða fellur ekki undir gildissvið þessarar tilskipunar, sem gegnir aðeins hlutverki sínu ef hann er hluti af þeim búnaði,

c) glóþráðarperur.

4. Frá og með 15. ágúst 2018 skal eftirtalinn raf- og rafeindabúnaður undanþeginn ákvæðum þessarar tilskipunar, auk búnaðarins sem tilgreindur er í 3. mgr.:

a) búnaður sem er ætlaður til sendingar út í geim,

b) stór, föst iðnaðartæki,

c) stór, fastur búnaður, nema útbúnaður sem er ekki sérstaklega hannaður og settur upp sem hluti af þeim búnaði,

d) farartæki til farþega- eða vöruflutninga, að undanskildum rafknúnum ökutækjum á tveimur hjólum sem eru ekki gerðarviðurkennd,

e) færanlegur vélbúnaður til nota utan vega, sem eingöngu er fæanlegur til nota í atvinnuskyni,

f) búnaður sem er sérstaklega hannaður fyrir rannsóknir og þróunarstarfsemi eingöngu, sem er aðeins fæanlegur í viðskiptum á milli fyrirtækja,

g) lækningatæki og lækningabúnaður til sjúkdómsgreiningar í glasi, þegar gert er ráð fyrir að þau séu smitberar áður en þau eru úr sér gengin, og virk, ígræðanleg lækningatæki.

5. Eigi síðar en 14. ágúst 2015 skal framkvæmdastjórnin endurskoða gildissvið þessarar tilskipunar sem sett er fram í b-lið 1. mgr., þ.m.t. þá mæliþætti sem greina á milli minni og stærri búnaðar í III. viðauka og skal leggja skýrslu þar að lútandi fyrir Evrópuþingið og ráðið. Skýrslunni skal fylgja tillaga að nýrri löggjöf, ef við á.

3. gr.

Skilgreiningar

1. Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

a) „raf- og rafeindabúnaður“: búnaður sem þarf rafstraum eða rafsegulsvið til að geta starfað á réttan hátt og búnaður til að framleiða, flytja og mæla slíkan rafstraum og rafsegulsvið og hannaður til notkunar við rafspennu sem fer ekki yfir 1000 volt þegar um er að ræða riðstraum og ekki yfir 1500 volt þegar um er að ræða jafnstraum,

b) „stór, föst iðnaðartæki“: stór samstæða véla, búnaðar og/eða hluta, sem vinna saman til ákveðinna nota, sem sett er upp varanlega og tekin niður af fagmönnum á tilteknum stað og sem er notuð og viðhaldið af fagmönnum í starfsstöð í framleiðslu iðnaði eða rannsóknum og þróunarstarfsemi,

c) „stór fastur búnaður“: stór samsetning margs konar tækja og, eftir atvikum, annars búnaðar sem:

i. er settur saman, settur upp og tekinn niður af fagmönnum,

ii. er ætlaður til varanlegrar notkunar, sem hluti byggingar eða mannvirkis, á fyrirfram ákveðnum og sérstökum stað og

iii. er aðeins hægt að skipta út með sama sérhannaða búnaði,

d) „færanlegur vélbúnaður til nota utan vega“: vélbúnaður með innbyggðan aflgjafa, sem útheimtir annað hvort hreyfanleika eða samfelldan, eða því sem næst samfelldan, flutning milli nokkurra fastra vinnustöðva við vinnslu,

e) „raf- og rafeindabúnaðarúrgangur“: raf- eða rafeindabúnaður sem telst til úrgangs í skilningi 1. mgr. 3. gr. tilskipunar 2008/98/EB, þ.m.t. allir íhlutir, undireiningar og rekstrarvörur sem eru hluti af vörunni þegar henni er fleygt,

f) „framleiðandi“: einstaklingur eða lögaðili sem, óháð sölu-tækni sem notuð er, þ.m.t. notkun fjarsamskiptamiðla í skilningi tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 97/7/EB frá 20. maí 1997 um neytendavernd að því er varðar fjar-sölusamninga⁽¹⁹⁾:

i. er með staðfestu í aðildarríki og framleiðir raf- og rafeindabúnað undir eigin heiti eða vörumerki eða lætur hanna eða framleiða raf- og rafeindabúnað og markaðssetur hann undir eigin heiti eða vörumerki innan yfirráðasvæðis þess aðildarríkis,

ii. er með staðfestu í aðildarríki og endurselur innan yfirráðasvæðis þess aðildarríkis búnað, undir eigin heiti eða vörumerki, sem aðrir birgjar framleiða, en endursöluaðilinn telst þó ekki vera „framleiðandi“ ef vörumerki framleiðandans er á búnaðinum eins og kveðið er á um í i. lið,

⁽¹⁹⁾ Stjtið. EB L 144, 4.6.1997, bls. 19.

- iii. er með staðfestu í aðildarríki og setur á markað í því aðildarríki, í atvinnuskyni, raf- og rafeindabúnað frá þriðja landi eða öðru aðildarríki eða
- iv. selur raf- eða rafeindabúnað með fjarsamskiptamiðlum beint til heimila eða notenda annarra en heimila í aðildarríki og er með staðfestu í öðru aðildarríki eða þriðja landi.

Sá sem eingöngu leggur til fjármagn samkvæmt einhvers konar samningi um fjármögnun skal ekki teljast „framleiðandi“ nema hann starfi einnig sem framleiðandi í skilningi i. til iv. liðar,

- g) „dreifingaraðili“: einstaklingur eða lögaðili í aðfangakeðjunni sem býður raf- og rafeindabúnað fram á markaði. Þessi skilgreining kemur þó ekki í veg fyrir að dreifingaraðili geti samtímis verið framleiðandi í skilningi f-liðar,
- h) „raf- og rafeindabúnaðarúrgangur frá heimilum“: raf- og rafeindabúnaðarúrgangur sem kemur frá heimilum og raf- og rafeindabúnaðarúrgangur sem kemur frá verslun, iðnaði, stofnunum og annars staðar frá og er að eðli og umfangi svipaður þeim sem kemur frá heimilum. Úrgangur frá raf- og rafeindabúnaði sem líklegt er að sé notaður á heimilum og annars staðar en á heimilum telst vera raf- og rafeindabúnaðarúrgangur frá heimilum,
- i) „fjármögnunarsamningur“: samningur eða fyrirkomulag varðandi lán, eignarleigu, leigu eða sölu með afborgunum á hvers konar búnaði, hvort sem skilmálar þess samnings eða fyrirkomulags eða hvers konar viðbótarsamningur eða -fyrirkomulag gerir ráð fyrir því að eignarréttur á þeim búnaði hafi verið eða verði framseldur,
- j) „að bjóða fram á markaði“: öll afhending vöru til dreifingar, neyslu eða notkunar á markaði aðildarríkis á meðan á viðskiptastarfsemi stendur, hvort sem það er gegn greiðslu eða án endurgjalds,
- k) „setning á markaði“: það að bjóða fram vöru í fyrsta sinn á markaði innan yfirráðasvæðis aðildarríkis í atvinnuskyni,
- l) „brottnám“: handvirk, vélræn, efnafræðileg eða málm-tæknileg meðhöndlun sem veldur því að hættuleg efni, blöndur eða efnisþættir eru í auðgreinanlegu flæði eða eru auðgreinanlegur hluti flæðis innan meðhöndlunarferlisins. Efni, blanda eða efnisþáttur er auðgreinanlegur ef hægt er að fylgjast með honum til að staðfesta umhverfisvæna meðhöndlun,

- m) „lækningatæki“: lækningatæki eða aukabúnaður í skilningi, eftir því sem við á, a-liðar eða b-liðar 2. mgr. 1. gr. tilskipunar ráðsins 93/42/EBE frá 14. júní 1993 um lækningatæki ⁽²⁰⁾ sem er raf- og rafeindabúnaður,
- n) „lækningatæki til greiningar í glasi“: tæki til greiningar í glasi eða aukabúnaður í skilningi, eftir því sem við á, b-liðar eða c-liðar 2. mgr. 1. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 98/79/EB frá 27. október 1998 um lækningabúnað til sjúkdómsgreiningar í glasi ⁽²¹⁾, sem er raf- og rafeindabúnaður,
- o) „virkt, ígræðanlegt lækningatæki“: virkt, ígræðanlegt lækningatæki í skilningi c-liðar 2. mgr. 1. gr. tilskipunar ráðsins 90/385/EBE frá 20. júní 1990 um samræmingu laga aðildarríkjanna um virk, ígræðanleg lækningatæki ⁽²²⁾, sem er raf- eða rafeindabúnaður.

2. Að auki er merking hugtakanna „hættulegur úrgangur“, „söfnun“, „sérstök söfnun“, „forvarnir“, „endurnotkun“, „meðhöndlun“, „endurnýting“, „undirbúningur fyrir endurnotkun“, „endurvinnsla“ og „förgun“ eins og mælt er fyrir um í tilskipun 2008/98/EB.

4. gr.

Vöruhönnun

Aðildarríkin skulu, með fyrirvara um kröfur í löggjöf Sambandsins varðandi eðlilega starfsemi innri markaðarins og vöruhönnun, þ.m.t. tilskipun 2009/125/EB, hvetja til samvinnu framleiðenda og endurvinnsluáðila, sem stuðlar að því að raf- og rafeindabúnaður sé hannaður og framleiddur á þann hátt sem auðveldar endurnotkun, sundurhlutun og endurnýtingu raf- og rafeindabúnaðarúrgangs, íhluta hans og efniviðar. Aðildarríkin skulu gera viðeigandi ráðstafanir til að kröfur varðandi vishönnun, sem auðvelda endurnotkun raf- og rafeindabúnaðarúrgangs og sem komið var á innan ramma tilskipunar 2009/125/EB, sé beitt og að framleiðendur komi ekki í veg fyrir endurnotkun raf- og rafeindabúnaðarúrgangs með sérstakri hönnun eða framleiðsluferli nema slík hönnun eða framleiðsluferli hafi í för með sér yfirgnæfandi kosti, t.d. með tilliti til umhverfisverndar og/ eða öryggiskrafna.

5. gr.

Sérstök söfnun

1. Aðildarríkin skulu samþykkja viðeigandi ráðstafanir til að draga úr því að raf- og rafeindabúnaðarúrgangi sé fargað með öflokkuðu húsasorpi, til að tryggja rétta meðhöndlun á öllum raf- og rafeindabúnaðarúrgangi sem safnað er og ná því fram að verulegum hluta af slíkum búnaði sé safnað sérstaklega, einkum og sér í lagi varmaskiptabúnaði sem inniheldur ósoneyðandi efni og flúraðar gróðurhúsalofttegundir, flúrperum sem innihalda kvikasilfur, ljósspennuþlötum og litlum búnaði, eins og um getur í flokkum 5 og 6 í III. viðauka.

⁽²⁰⁾ Stjtið. EB L 169, 12.7.1993, bls. 1.

⁽²¹⁾ Stjtið. EB L 331, 7.12.1998, bls. 1.

⁽²²⁾ Stjtið. EB L 189, 20.7.1990, bls. 17.

2. Að því er varðar raf- og rafeindabúnaðarúrgang frá heimilum skulu aðildarríkin tryggja að:

- a) komið sé upp kerfum sem gera síðustu eigendum og dreifingaraðilum kleift að skila slíkum úrgangi a.m.k. án þess að greiða fyrir það. Aðildarríkin skulu sjá til þess að nauðsynlegar söfnunarstöðvar séu tiltækar og aðgengilegar, einkum að teknu tilliti til þéttleika byggðar,
- b) að dreifingaraðilar séu ábyrgir fyrir því, þegar þeir bjóða fram nýja vöru, að hægt sé að skila slíkum úrgangi til þeirra á skiptigrundvelli (einn fyrir einn) til dreifingaraðilans a.m.k. án þess að greiða fyrir það svo lengi sem búnaðurinn er af sambærilegri gerð og gegndi sama hlutverki og búnaðurinn sem er í boði. Aðildarríkin geta vikið frá þessu ákvæði, að því tilskildu að þau tryggi að með því sé síðasta eiganda ekki gert erfiðara að skila raf- og rafeindabúnaðarúrgangi og að það verði áfram án endurgjalds fyrir síðasta eiganda. Aðildarríki, sem nýta sér þessa undanþágu, skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um það,
- c) að framleiðendur sjái um söfnun á mjög smáum raf- og rafeindabúnaðarúrgangi (með ekkert ytra mál yfir 25 cm) í smásöluverslunum með sölusvæði fyrir raf- og rafeindabúnað sem er a.m.k. 400 m² eða mjög nálægt þeim, án endurgjalds og án skuldbindingar um að kaupa búnað af samsvarandi gerð, nema mat leiði í ljós að líklegt sé að annað tiltækt fyrirbyggjandi söfnunarkerfi sé að lágmarki jafn skilvirkt. Slíkt mat skal vera tiltækt almenningi. Raf- og rafeindabúnaðarúrgangur sem safnað er skal meðhöndlaður á tilhlýðilegan hátt í samræmi við 8. gr.
- d) með fyrirvara um ákvæði a-, b- og c-liðar skal framleiðendum vera heimilt að setja upp og starfrækja, hver í sínu lagi og/eða sameiginlega, skilakerfi fyrir raf- og rafeindabúnaðarúrgang frá heimilum, að því tilskildu að þessi kerfi séu í samræmi við ákvæði þessarar tilskipunar,
- e) með hliðsjón af heilbrigðis- og öryggiskröfum, landsbundnum og í Sambandinu, er hægt, samkvæmt a-, b- og c-lið, að synja um viðtöku á raf- og rafeindabúnaðarúrgangi sem getur stofnað heilsu og öryggi starfsmanna í hættu vegna mengunar. Aðildarríkin skulu gera sérstakar ráðstafanir vegna slíks raf- og rafeindabúnaðarúrgangs.

Aðildarríkin geta gert sérstakar ráðstafanir vegna skila á raf- og rafeindabúnaðarúrgangi samkvæmt a- og b-lið ef helstu íhluti vantar í búnaðinn eða ef hann inniheldur annan úrgang en raf- og rafeindabúnaðarúrgang.

3. Aðildarríki geta tilnefnt rekstraraðila sem heimilt er að safna raf- og rafeindabúnaðarúrgangi frá heimilum, eins og um getur í 2. mgr.

4. Aðildarríki geta krafist þess að raf- og rafeindabúnaðarúrgangi, sem skilað er á söfnunarstöðvar sem um getur í 2. og 3. mgr., sé afhentur framleiðendum, eða þriðju aðilum fyrir þeirra hönd, eða sé afhentur tilnefndum stöðvum eða fyrirtækjum, til undirbúnings á endurnotkun.

5. Þegar um er að ræða annan raf- og rafeindabúnaðarúrgang en frá heimilum, og með fyrirvara um 13. gr., skulu aðildarríkin sjá til þess að framleiðendur eða þriðju aðilar fyrir þeirra hönd sjái um að slíkum úrgangi sé safnað.

6. gr.

Förgun og flutningur á raf- og rafeindabúnaðarúrgangi sem hefur verið safnað

1. Aðildarríki skulu banna að raf- og rafeindabúnaðarúrgangi, sem safnað er sérstaklega og sem hefur ekki fengið þá meðferð sem tilgreind er í 8. gr., sé fargað.

2. Aðildarríkin skulu tryggja að söfnun og flutningur á raf- og rafeindabúnaðarúrgangi, sem safnað er sérstaklega, fari fram með hætti sem stuðlar að hagkvæmstu skilyrðum fyrir undirbúning endurnotkunar, endurvinnslu og einangrun hættulegra efna.

Til að hámarka undirbúning fyrir endurnotkun skulu aðildarríkin hvetja til þess, áður en frekari flutningur á sér stað, að söfnunarkerfi eða -stöðvar geri það kleift, eftir því sem við á, að aðgreina á söfnunarstaðnum þann raf- og rafeindabúnaðarúrgang, sem undirbúa á fyrir endurnotkun, frá öðrum raf- og rafeindabúnaðarúrgangi sem er safnað sérstaklega, einkum með því að veita starfsfólki endurnotkunarmiðstöðva aðgang.

7. gr.

Söfnunarhlutfall

1. Með fyrirvara um 1. mgr. 5. gr. skal hvert aðildarríki tryggja að meginreglan um „ábyrgð framleiðanda“ komi til framkvæmdar og, á þeim grundvelli, að lágmarkssöfnunarhlutfalli sé náð árlega. Frá 2016 skal lágmarkssöfnunarhlutfallið vera 45%, reiknað á grundvelli heildarþyngdar raf- og rafeindabúnaðarúrgangs sem safnað er í samræmi við 5. og 6. gr. á tilteknu ári í viðkomandi aðildarríki, gefið upp sem hundradshluti meðalþyngdar raf- og rafeindabúnaðar sem settur er á markað á næstliðnum þremur árum í því aðildarríki. Aðildarríkin skulu tryggja að magn raf- og rafeindabúnaðarúrgangs sem safnað er fari stigvaxandi á tímabilinu frá 2016 til 2019, nema söfnunarhlutfallinu sem mælt er fyrir um í 2. undirgr. hafi þegar verið náð.

Frá 2019 skal árlegt lágmarkssöfnunarhlutfall vera 65% af meðalþyngd raf- og rafeindabúnaðar sem settur er á markað á næstliðnum þremur árum í hlutaðeigandi aðildarríki eða að öðrum kosti 85% af raf- og rafeindabúnaðarúrgangi sem fellur til á yfirráðasvæði þess aðildarríkis.

Til 31. desember 2015 gildir áfram að hlutfall sérstakrar söfnunar á raf- og rafeindabúnaðarúrgangi frá heimilum sé a.m.k. fjögur kíló að meðaltali á hvern íbúa á ári eða sé sama þyngd raf- og rafeindabúnaðarúrgangs og var safnað í því aðildarríki að meðaltali á næstliðnum þremur árum, hvort heldur er hærra.

Aðildarríkin geta sett metnaðarfullri markmið fyrir raf- og rafeindabúnaðarúrgang, sem safnað er sérstaklega, og skal í þeim tilvikum tilkynna framkvæmdastjórninni um það.

2. Til að staðfesta hvort lágmarkssöfnunarhlutfalli hafi verið náð skulu aðildarríkin sjá til þess að upplýsingar varðandi raf- og rafeindabúnaðarúrgang sem safnað er sérstaklega í samræmi við 5. gr. séu sendar aðildarríkjunum án endurgjalds, þ.m.t. að lágmarki upplýsingar um raf- og rafeindabúnaðarúrgang:

- a) sem söfnunar- og meðhöndlunarstöðvar hafa tekið við,
- b) sem dreifingaraðilar hafa tekið við,
- c) sem safnað hefur verið sérstaklega af framleiðendum eða þriðju aðilum fyrir þeirra hönd.

3. Þrátt fyrir 1. mgr. gætu Búlgaría, Tékkland, Lettland, Litháen, Ungverjaland, Malta, Pólland, Rúmenía, Slóvenía og Slóvakía, vegna þess að nauðsynlega innviði skortir, ákveðið að:

- a) frá og með 14. ágúst 2016, ná söfnunarhlutfalli sem er minna en 45% en meira en 40% af meðaltali þyngdar raf- og rafeindabúnaðar sem settur er á markað á næstliðnum þremur árum og
- b) fresta því að ná söfnunarhlutfallinu, sem um getur í 2. undirgr. 1. mgr., til dags að eigin vali, þó eigi síðar en 14. ágúst 2021.

4. Framkvæmdastjórnin skal hafa umboð til þess að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 20. gr. um nauðsynlegar umbreytingaraðlaganir til að takast á við vanda sem aðildarríki standa frammi fyrir við að uppfylla kröfurnar sem mælt er fyrir um í 1. mgr.

5. Til að tryggja samræmd skilyrði við framkvæmd þessarar greinar skal framkvæmdastjórnin fyrir 14. ágúst 2015 samþykkja framkvæmdargerðir sem kveða á um sameiginlega aðferðafræði fyrir útreikning á þyngd raf- og rafeindabúnaðar sem settur er á markað og sameiginlega aðferðafræði fyrir útreikning á magni raf- og rafeindabúnaðarúrgangs sem fellur til, miðað við þyngd, í hverju aðildarríki. Þessar framkvæmdargerðir skulu samþykktar í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 21. gr.

6. Fyrir 14. ágúst 2015 skal framkvæmdastjórnin leggja fyrir Evrópuþingið og ráðið skýrslu um endurskoðun tímamarka varðandi söfnunarhlutfallið sem um getur í 1. mgr. og um að setja sérstakt söfnunarhlutfall fyrir einn eða fleiri flokka sem settir eru fram í III. viðauka, einkum fyrir varmaskiptabúnað,

ljósspennuplötur, lítinn búnað, lítinn upplýsingatækni- og fjar-skriptabúnað og ljósaperur sem innihalda kvikasilfur. Tillaga að nýrri löggjöf skal fylgja skýrslunni, ef við á.

7. Telji framkvæmdastjórnin, á grundvelli áhrifagreiningar, að söfnunarhlutfallið, sem byggir á magni raf- og rafeindabúnaðarúrgangs sem fellur til, þarfnist endurskoðunar skal hún leggja tillögu að nýrri löggjöf fyrir Evrópuþingið og ráðið.

8. gr:

Rétt meðhöndlun

1. Aðildarríkin skulu tryggja að allur raf- og rafeindabúnaðarúrgangur sem safnað er sérstaklega fái rétta meðhöndlun.

2. Rétt meðhöndlun, önnur en undirbúningur endurnotkunar, og endurnýting eða endurvinnsla skal að lágmarki fela í sér að allir vöklar séu fjarlægðir og sérmeðhöndlun í samræmi við VII. viðauka.

3. Aðildarríkin skulu sjá til þess að framleiðendur eða þriðju aðilar fyrir þeirra hönd setji upp kerfi til endurnýtingar á raf- og rafeindabúnaðarúrgangi þar sem notuð er fullkomnasta tækni sem völ er á. Framleiðendur geta komið upp þessum kerfum hver í sínu lagi eða sameiginlega. Aðildarríkin skulu tryggja að allar starfsstöðvar eða fyrirtæki, sem sjá um söfnun eða meðhöndlun, geymi og meðhöndli raf- og rafeindabúnaðarúrgang í samræmi við tæknilegu kröfurnar sem eru settar fram í VIII. viðauka.

4. Framkvæmdastjórnin skal hafa umboð til þess að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 20. gr. varðandi breytingar á VII. viðauka, í því skyni taka upp annars konar meðhöndlunartækni sem tryggir að lágmarki sömu vernd fyrir heilbrigði manna og umhverfið.

Framkvæmdastjórnin skal hafa það sem forgangsmál að meta hvort breyta þurfi færslum varðandi prentplötur úr farsímum og vökvakristalsskjái. Framkvæmdastjórnin er hvött til þess að leggja mat á hvort nauðsynlegt sé að breyta VII. viðauka, til að takast á við nanóefni í raf- og rafeindabúnaði.

5. Aðildarríkin geta sett lágmarksgæðastaðla fyrir meðhöndlun raf- og rafeindabúnaðarúrgangs, sem hefur verið safnað, til verndar umhverfinu.

Aðildarríki, sem kjósa að setja slíka gæðastaðla, skulu greina framkvæmdastjórninni frá því og skal hún birta staðlana.

Eigi síðar en 14. febrúar 2013 skal framkvæmdastjórnin óska eftir því að evrópskar staðlastofnanir þrói Evrópustaðla um meðhöndlunina, þ.m.t. endurnýtingu, endurvinnslu og undirbúning endurnotkunar raf- og rafeindabúnaðarúrgangs. Þessir staðlar skulu endurspeglja nýjustu og fullkomnustu tækni.

Til að tryggja samræmd skilyrði við framkvæmd þessarar greinar getur framkvæmdastjórnin samþykkt framkvæmdargerðir þar sem mælt er fyrir um lágmarksgæðastaðla, sem einkum byggjast á stöðlum sem evrópskar staðlastofnanir hafa þróað. Þessar framkvæmdargerðir skulu samþykktar í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 21. gr.

Birta skal tilvísun í staðlana sem framkvæmdastjórnin samþykkir.

6. Aðildarríkin skulu hvetja starfsstöðvar og fyrirtæki sem sjá um meðhöndlun til að koma á fót vottuðum umhverfisstjórnunarkerfum í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1221/2009 frá 25. nóvember 2009 um frjálsa aðild fyrirtækja/stofnana að umhverfisstjórnunarkerfi Bandalagsins (EMAS) ⁽²³⁾.

9. gr.

Leyfi

1. Aðildarríkin skulu tryggja að allar starfsstöðvar eða fyrirtæki, sem sjá um meðhöndlun, fái leyfi lögbærra yfirvalda í samræmi við 23. gr. tilskipunar 2008/98/EB.

2. Undanþágur frá kröfum um leyfi, skilyrði fyrir undanþágum og skráning skulu vera í samræmi við 24., 25. og 26. gr. tilskipunar 2008/98/EB, eftir því sem við á.

3. Aðildarríkin skulu tryggja að leyfið eða skráningin, sem um getur í 1. og 2. mgr., feli í sér öll nauðsynleg skilyrði fyrir því að kröfurnar í 2., 3. og 5. mgr. 8. gr. séu uppfylltar og að unnt sé að ná endurnýtingarmarkmiðunum sem eru sett fram í 11. gr.

10. gr.

Flutningur raf- og rafeindabúnaðarúrgangs

1. Meðhöndlunin getur einnig átt sér stað utan viðkomandi aðildarríkis eða utan Sambandsins, að því tilskildu að flutningur raf- og rafeindabúnaðarúrgangs sé í samræmi við reglugerð (EB) nr. 1013/2006 og reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1418/2007 frá 29. nóvember 2007 um útflutning á tilteknum tegundum úrgangs til endurnýtingar sem tilgreindar eru í III. viðauka eða III. viðauka A við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1013/2006 til tiltekinnna landa, sem falla ekki undir ákvörðun Efnahags- og framfarastofnunarinnar um eftirlit með flutningi úrgangs yfir landamæri ⁽²⁴⁾.

2. Raf- og rafeindabúnaðarúrgangur sem er fluttur út úr Sambandinu skal einungis teljast uppfylla skyldur og markmið, sem sett eru fram í 11. gr. þessarar tilskipunar, ef útflytjandinn

getur sannað, í samræmi við reglugerð (EB) nr. 1013/2006 og reglugerð (EB) nr. 1418/2007, að meðhöndlunin hafi farið fram við aðstæður sem eru sambærilegar við það sem krafist er í þessari tilskipun.

3. Eigi síðar en 14. febrúar 2014 skal framkvæmdastjórnin samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 20. gr. þar sem mælt er fyrir um ítarlegar reglur um viðbætur við 2. mgr. þessarar greinar, einkum einstök atriði varðandi mat á jafngildum skilyrðum.

11. gr.

Endurnýtingarmarkmið

1. Að því er varðar raf- og rafeindabúnaðarúrgang sem safnað er í samræmi við 5. gr. og sendur er til meðhöndlunar í samræmi við 8., 9. og 10. gr. skulu aðildarríkin tryggja að framleiðendur nái lágmarksmarkmiðunum sem sett eru fram í V. viðauka.

2. Reikna skal hvort markmiðum hafi verið náð fyrir hvern flokk með því að deila þyngd raf- og rafeindabúnaðarúrgangs, sem kemur í starfsstöð fyrir endurnýtingu eða endurvinnslu/undirbúning fyrir endurnotkun eftir rétta meðhöndlun skv. 2. mgr. 8. gr., að því er varðar endurnýtingu eða endurvinnslu, með þyngd alls raf- og rafeindabúnaðarúrgangs, sem safnað er sérstaklega í hverjum flokki, sett fram sem hundraðshluti.

Forvinnsla, þ.m.t. flokkun og geymsla áður en endurnýting á sér stað, skal ekki teljast sem hluti af því að uppfylla þessi markmið.

3. Til að tryggja samræmd skilyrði við framkvæmd þessarar greinar má framkvæmdastjórnin samþykkja framkvæmdargerðir sem kveða á um viðbótareglur um reikniaðferðir fyrir beitingu lágmarksmarkmiða. Þessar framkvæmdargerðir skulu samþykktar í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 21. gr.

4. Aðildarríkin skulu sjá til þess, m.t.t. útreiknings á þessum markmiðum, að framleiðendur eða þriðju aðilar fyrir þeirra hönd haldi skýrslur yfir þyngd raf- og rafeindabúnaðarúrgangs, íhluta, efniviðar eða efna hans þegar hann fer (frálag) frá söfnunarstöð, hann kemur inn (ílag) eða fer út (frálag) úr meðhöndlunarstöðvum og þegar hann kemur (ílag) í endurnýtingar- eða endurvinnslustöðina/undirbúning fyrir endurnotkun.

Aðildarríkin skulu einnig tryggja, með tilliti til 6. mgr., að haldnar séu skrár yfir þyngd vara og efna þegar þau fara frá (frálag) endurnýtingar- eða endurvinnslustöðinni/undirbúningi fyrir endurnotkun.

5. Aðildarríkin skulu hvetja til þróunar nýrrar tækni við endurnýtingu, endurvinnslu og meðhöndlun.

⁽²³⁾ Stjtið. ESB L 342, 22.12.2009, bls. 1.

⁽²⁴⁾ Stjtið. ESB L 316, 4.12.2007, bls. 6.

6. Á grundvelli skýrslu frá framkvæmdastjórninni ásamt, ef við á, tillögu að nýrri löggjöf skal Evrópuþingið og ráðið fyrir 14. ágúst 2016 endurmeta endurnýtingarmarkmiðin sem um getur í 3. hluta V. viðauka, skoða möguleikann á að setja aðgreind markmið fyrir raf- og rafeindabúnaðarúrgang sem á að undirbúa fyrir endurnotkun og endurskoða reikniáferðirnar sem um getur í 2. mgr., með það fyrir augum að greina hagkvæmni þess að setja markmið á grundvelli vara og efna (frálag) frá endurnýtingu, endurvinnslu og undirbúningi fyrir endurnotkun.

12. gr.

Fjármögnun á meðhöndlun raf- og rafeindabúnaðarúrgangs frá heimilum

1. Aðildarríkin skulu sjá til þess að framleiðendur fjármagni a.m.k. söfnun, meðhöndlun, endurnýtingu og umhverfsvæna förgun raf- og rafeindabúnaðarúrgangs frá heimilum sem hefur verið afhentur í söfnunarstöðvar, sem komið er á fót skv. 2. mgr. 5. gr.

2. Aðildarríkin geta, eftir því sem við á, hvatt framleiðendur til að fjármagna einnig kostnað vegna söfnunar á raf- og rafeindabúnaðarúrgangi frá heimilum til söfnunarstöðva.

3. Þegar um er að ræða vörur sem settar eru á markað eftir 13. ágúst 2005 skal hver framleiðandi bera ábyrgð á því að fjármagna starfsemi sem um getur í 1. mgr. og tengist úrgangi frá hans eigin framleiðslu. Framleiðandinn getur valið um það hvort hann uppfyllir skyldur sínar einn eða með því að taka þátt í sameiginlegu kerfi.

Aðildarríkin skulu tryggja að hver framleiðandi leggi fram tryggingu, þegar hann setur vöru á markaðinn, fyrir því að meðferð alls raf- og rafeindabúnaðarúrgangs verði fjármögnuð og skulu tryggja að framleiðendur merki vörur sínar greinilega í samræmi við 2. mgr. 15. gr. Þessi trygging skal taka af allan vafa um að starfsemin, sem um getur í 1. mgr. varðandi þessa vöru, verði fjármögnuð. Tryggingin getur verið í formi þátttöku framleiðandans í videigandi fjármögnunarkerfum fyrir meðferð raf- og rafeindabúnaðarúrgangs, endurvinnslutryggingar eða lokaðs bankareiknings.

4. Ábyrgjast skal fjármögnun vegna kostnaðar við meðferð raf- og rafeindabúnaðarúrgangs vara, sem settar eru á markað 13. ágúst 2005 eða fyrr (gamall úrgangur), með einu eða fleiri kerfum sem allir framleiðendur, sem eru á markaðnum þegar viðkomandi kostnaður myndast, leggja fram fé til hlutfallslega, þ.e. í réttu hlutfalli við hlut þeirra í mörkuðum fyrir hinar ýmsu gerðir búnaðar.

5. Aðildarríkin skulu gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að þróað sé videigandi fyrirkomulag eða tilhögun endurgreiðslu fyrir endurgreiðslu framlags til framleiðenda við flutning á raf- og rafeindabúnaði, til að setja á markað utan yfirráðasvæðis hlutaðeigandi aðildarríkis. Framleiðendur, eða þriðju aðilar fyrir þeirra hönd, gætu þróað slíkt fyrirkomulag eða tilhögun.

6. Framkvæmdastjórnin er hvött til þess að gera fyrir 14. ágúst 2015 grein fyrir möguleikum á því að þróa viðmiðanir fyrir upptöku raunverulegs úrvinnslukostnaðar í fjármögnun framleiðenda á raf- og rafeindabúnaðarúrgangi og leggja tillögur að nýrri löggjöf fyrir Evrópuþingið og ráðið, ef við á.

13. gr.

Fjármögnun í tengslum við raf- og rafeindabúnaðarúrgang frá notendum, öðrum en á heimilum

1. Aðildarríkin skulu sjá til þess að framleiðendur annist fjármögnun við söfnun, meðhöndlun, endurnýtingu og umhverfsvæna förgun raf- og rafeindabúnaðarúrgangs frá notendum, öðrum en á heimilum, að því er tekur til vara sem settar eru á markað eftir 13. ágúst 2005.

Efnýjar, sambærilegar vörur, sem gegna sama hlutverki, koma í stað gamals úrgangs skulu framleiðendurnir annast fjármögnun vegna kostnaðarins þegar þeir afhenda þær. Að öðrum kosti geta aðildarríkin kveðið á um að notendur, aðrir en á heimilum, séu einnig, að hluta til eða að öllu leyti, ábyrgir fyrir þessari fjármögnun.

Þegar um er að ræða annan gamlan úrgang skulu notendur, aðrir en á heimilum, annast fjármögnun vegna kostnaðarins.

2. Framleiðendur og notendur, aðrir en á heimilum geta gert samninga þar sem aðrar fjármögnunaraðferðir eru ákveðnar, sbr. þó ákvæði þessarar tilskipunar.

14. gr.

Upplýsingar til notenda

1. Aðildarríki geta farið fram á að framleiðendur sýni kaupendum, við sölu á nýjum búnaði, kostnaðinn við söfnun, meðhöndlun og umhverfsvæna förgun. Tilgreindur kostnaður skal ekki vera meiri en besta mat á raunverulegum kostnaði.

2. Aðildarríkin skulu tryggja að notendur raf- og rafeindabúnaðar á heimilum fái nauðsynlegar upplýsingar um:

a) þá kröfu að raf- og rafeindabúnaðarúrgangi sé ekki fargað sem óflokkuðu húsasorpi heldur sé honum safnað sérstaklega,

b) endurnýtingar- og söfnunarkerfi sem þeir hafa aðgang að og hvetja til samræmingar upplýsinga um tiltækar söfnunarstöðvar, án tillits til framleiðenda eða annarra rekstraraðila sem hafa sett þær upp,

c) hlutverk sitt varðandi endurnotkun, endurvinnslu og aðrar leiðir til endurnýtingar raf- og rafeindabúnaðarúrgangs,

d) hugsanleg áhrif hættulegra efna í raf- og rafeindabúnaði á umhverfið og heilsu manna,

e) merkingu táknsins sem sýnt er í IX. viðauka.

3. Aðildarríki skulu samþykka viðeigandi ráðstafanir til að fá neytendur til að taka þátt í söfnun raf- og rafeindabúnaðarúrgangs og hvetja þá til að auðvelda endurnotkunar-, meðhöndlunar- og endurnýtingarferlið.

4. Með það fyrir augum að halda því í lágmarki að raf- og rafeindabúnaðarúrgangi sé fargað sem óflokkuðu húsasorpi og til að auðvelda að honum sé safnað sérstaklega skulu aðildarríkin sjá til þess að framleiðendur merki raf- og rafeindabúnað sem settur er á markað á viðeigandi hátt með tákni sem er sýnt í IX. viðauka, helst í samræmi við Evrópustaðalinn EN 50419⁽²⁵⁾. Í undantekningartilvikum, þegar það er nauðsynlegt vegna stærðar eða virkni búnaðarins, skal táknið vera prentað á umbúðir, notkunarleiðbeiningar og ábyrgðarskírteini raf- og rafeindabúnaðarins.

5. Aðildarríkin geta krafist þess að framleiðendur og/eða dreifingaraðilar veiti sumar eða allar upplýsingarnar, sem um getur í 2., 3. og 4. mgr., t.d. í notkunarleiðbeiningum, á sölustað og með átaksverkefnum um vitundarvakningu.

15. gr.

Upplýsingar til meðhöndlunarstöðva

1. Til að auðvelda undirbúning fyrir endurnotkun og rétta og umhverfisvæna meðhöndlun raf- og rafeindabúnaðarúrgangs, þ.m.t. viðhald, uppfærslu, endurnýjun, og endurvinnslu, skulu aðildarríkin gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að framleiðendur veiti upplýsingar án endurgjalds um undirbúning endurnotkunar og meðhöndlunar hverrar gerðar af nýjum raf- og rafeindabúnaði, sem er settur á markað í Sambandinu í fyrsta sinn, innan eins árs frá því að búnaðurinn er settur á markaðinn. Í upplýsingunum skal tilgreina, að svo miklu leyti sem miðstöðvum, sem undirbúa endurnotkun og meðhöndlun, og endurvinnslustöðvum er nauðsynlegt til að geta uppfyllt ákvæði þessarar tilskipunar, mismunandi íhluti og efnivið raf- og rafeindabúnaðar og einnig staðsetningu hættulegra efna og efnablandna í slíkum búnaði. Framleiðendur raf- og rafeindabúnaðar skulu hafa upplýsingarnar tiltækar fyrir miðstöðvar, sem undirbúa endurnotkun og meðhöndlun, og endurvinnslustöðvar í formi handbóka eða á rafrænum miðlum (t.d. geisladiskum eða með þjónustu á Netinu).

2. Til að ákvarða megi ótvírætt hvenær raf- og rafeindabúnaðurinn er settur á markað skulu aðildarríkin tryggja að það komi fram á merkingu á búnaðinum að hann hafi verið settur á markað eftir 13. ágúst 2005. Helst skal beita Evrópustaðlinum EN 50419 í þessum tilgangi.

16. gr.

Skráning, upplýsingar og skýrslugjöf

1. Aðildarríkin skulu í samræmi við 2. mgr. taka saman skrá yfir framleiðendur, þ.m.t. framleiðendur sem bjóða fram raf- eða rafeindabúnað með fjarsamskiptamiðlum. Þessa skrá skal nota til að hafa eftirlit með því að farið sé að kröfum þessarar tilskipunar.

Framleiðendur sem bjóða fram raf- eða rafeindabúnað með fjarsamskiptamiðlum, eins og skilgreint er í iv. lið f-liðar 1. mgr. 3. gr. skulu skráðir í þeim aðildarríkjum sem þeir selja til. Ef framleiðendur eru ekki skráðir í aðildarríkinu sem þeir selja til skulu þeir skráðir fyrir milligöngu viðurkennds fulltrúa eins og um getur í 2. mgr. 17. gr.

2. Aðildarríkin skulu tryggja að:

a) hver framleiðandi eða viðurkenndur fulltrúi sem tilnefndur er skv. 17. gr. sé skráður eins og krafist er og hafi kost á að skrá á Netinu í landsbundna skrá allar viðkomandi upplýsingar sem endurspeglar starfsemi framleiðandans í því aðildarríki,

b) við skráningu veiti hver framleiðandi eða viðurkenndur fulltrúi sem tilnefndur er skv. 17. gr. þær upplýsingar sem settar eru fram í A-hluta X. viðauka og skuldbindi sig til að uppfæra þær eins og við á,

c) hver framleiðandi eða viðurkenndur fulltrúi sem tilnefndur er skv. 17. gr. veiti þær upplýsingar sem settar eru fram í B-hluta X. viðauka,

d) landsbundnar skrár veiti tengingar við aðrar landsbundnar skrár á vefsetrum sínum til að greiða fyrir skráningu framleiðenda eða viðurkenndra fulltrúa sem tilnefndir eru skv. 17. gr. í öllum aðildarríkjum.

3. Til að tryggja samræmd skilyrði við framkvæmd þessarar greinar skal framkvæmdastjórnin samþykka framkvæmdargerðir sem kveða á um snið fyrir skráningu og skýrslugjöf og hversu oft skuli senda skránni skýrslur. Þessar framkvæmdargerðir skulu samþykktar í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 21. gr.

4. Aðildarríkin skulu safna upplýsingum, ásamt rökstuddu mati, um magn og flokka raf- og rafeindabúnaðar sem settur er á markað þeirra, er safnað eftir öllum leiðum, undirbúinn fyrir endurnotkun, endurunninn og endurnýttur í aðildarríkjunum, og um raf- og rafeindabúnaðarúrgang sem safnað er sérstaklega og fluttur út, eftir vigt.

⁽²⁵⁾ Samþykktur af Rafstaðlasamtökum Evrópu í mars 2006.

5. Aðildarríkin skulu á þriggja ára fresti senda framkvæmdastjórninni skýrslu um framkvæmd þessarar tilskipunar og um upplýsingarnar sem settar eru fram í 4. mgr. Framkvæmdaskýrslan skal samin á grundvelli spurningalista sem mælt er fyrir um í ákvörðunum framkvæmdastjórnarinnar 2004/249/EB ⁽²⁶⁾ og 2005/369/EB ⁽²⁷⁾. Skýrslan skal send framkvæmdastjórninni innan níu mánaða frá lokum þriggja ára tímabilsins sem hún tekur til.

Fyrsta skýrslan skal taka til tímabilsins frá 14. febrúar 2014 til 31. desember 2015.

Framkvæmdastjórnin skal gefa út skýrslu um framkvæmd þessarar tilskipunar innan níu mánaða frá því að skýrslur aðildarríkjanna hafa borist henni.

17. gr.

Viðurkenndur fulltrúi

1. Hvert aðildarríki skal tryggja að framleiðanda, eins og skilgreindur er í i. til iii. lið f-liðar 1. mgr. 3. gr., með staðfestu í öðru aðildarríki, sé heimilt, með undanþágu frá i. til iii. lið f-liðar 1. mgr. 3. gr., að tilnefna lögaðila eða einstakling með staðfestu á yfirráðasvæði þess sem viðurkenndan fulltrúa, sem ber ábyrgð á því að uppfylla skuldbindingar þess framleiðanda samkvæmt þessari tilskipun, á yfirráðasvæði þess.

2. Hvert aðildarríki skal tryggja að framleiðandi, eins og skilgreindur er í iv. lið f-liðar 1. mgr. 3. gr. og með staðfestu á yfirráðasvæði þess, sem selur raf- og rafeindabúnað til annars aðildarríkis þar sem hann er ekki með staðfestu, tilnefni viðurkenndan fulltrúa í því aðildarríki, sem sé ábyrgur fyrir því að uppfylla skyldur framleiðandans samkvæmt þessari tilskipun á yfirráðasvæði þess aðildarríkis.

3. Tilnefna skal viðurkenndan fulltrúa með skriflegu umboði.

18. gr.

Samvinna stjórnvalda og upplýsingaskipti

Aðildarríkin skulu sjá til þess að yfirvöld sem eru ábyrg fyrir framkvæmd þessarar tilskipunar vinni saman, einkum til að koma á fullnægjandi flæði upplýsinga til að tryggja að framleiðendur fari að ákvæðum þessarar tilskipunar og, eftir því sem við á, veiti hver öðrum og framkvæmdastjórninni upplýsingar í því skyni að auðvelda rétta framkvæmd þessarar tilskipunar. Samvinna stjórnvalda og upplýsingaskipti, einkum á milli landsbundinna skráa, skal ná til rafrænna samskiptamiðla.

Samvinna skal fela í sér m.a. að veittur sé aðgangur að viðeigandi skjölum og upplýsingum, þ.m.t. niðurstöðum úr hugsanlegum skoðunum, með fyrirvara um ákvæði laga um gagnavernd sem í gildi eru í aðildarríki yfirvaldsins sem óskað er eftir samvinnu við.

⁽²⁶⁾ Stjtið. ESB L 78, 16.3.2004, bls. 56.

⁽²⁷⁾ Stjtið. ESB L 119, 11.5.2005, bls. 13.

19. gr.

Aðlögun að framförum á sviði vísinda og tækni

Framkvæmdastjórnin skal hafa umboð til þess að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 20. gr. að því er varðar breytingar sem nauðsynlegar eru til að aðlaga 5. mgr. 16. gr. og IV., VII., VIII. og IX. viðauka að tæknilegum og vísindalegum framförum. Við breytingu á VII. viðauka skal taka tillit til undanþága sem veittar eru samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2011/65/EB frá 8. júní 2011 um takmarkanir á notkun tiltekinna, hættulegra efna í rafbúnaði og rafeindabúnaði ⁽²⁸⁾.

Áður en viðaukunum er breytt skal framkvæmdastjórnin m.a. hafa samráð við framleiðendur raf- og rafeindabúnaðar, endurvinnsluaðila, meðhöndlunaraðila, umhverfissamtök og starfsmanna- og neytendasamtök.

20. gr.

Meðferð framsalsheimilda

1. Framkvæmdastjórnin skal hafa vald til að samþykkja framseldar gerðir með fyrirvara um skilyrðin sem mælt er fyrir um í þessari grein.

2. Framkvæmdastjórninni skal falið vald til að samþykkja framseldar gerðir, sem um getur í 4. mgr. 7. gr., 4. mgr. 8. gr., 3. mgr. 10. gr. og 19. gr., í fimm ár á tímabili sem hefst 13. ágúst 2012. Framkvæmdastjórnin skal taka saman skýrslu, að því er varðar framsal valds, eigi síðar en níu mánuðum fyrir lok fimm ára tímabilsins. Framsal valds skal framlengt með þegjandi samkomulagi um jafnlangan tíma nema Evrópuþingið eða ráðið andmæli þeirri framlengingu eigi síðar en þremur mánuðum fyrir lok hvers tímabils.

3. Evrópuþinginu eða ráðinu er hvenær sem er heimilt að afturkalla framsal valds sem um getur í 4. mgr. 7. gr., 4. mgr. 8. gr., 3. mgr. 10. gr. og 19. gr. Með ákvörðun um afturköllun skal bundinn endir á framsal þess valds sem tilgreint er í þeirri ákvörðun. Ákvörðunin öðlast gildi daginn eftir birtingu hennar í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* eða síðar, eftir því sem tilgreint er í ákvörðuninni. Hún skal ekki hafa áhrif á gildi framseldra gerða sem þegar eru í gildi.

4. Um leið og framkvæmdastjórnin samþykkir framselda gerð skal hún samtímis tilkynna það Evrópuþinginu og ráðinu.

5. Framseld gerð, sem er samþykkt skv. 4. mgr. 7. gr., 4. mgr. 8. gr., 3. mgr. 10. gr. og 19. gr., skal því aðeins öðlast gildi að Evrópuþingið eða ráðið hafi ekki haft uppi nein andmæli innan tveggja mánaða frá tilkynningu um gerðina til Evrópuþingsins og ráðsins eða ef bæði Evrópuþingið og ráðið

⁽²⁸⁾ Stjtið. ESB L 174, 1.7.2011, bls. 88.

hafa upplýst framkvæmdastjórnina, áður en fresturinn er liðinn, um þá fyrirætlan sína að hreyfa ekki andmælum. Þetta tímabil skal framlengt um tvo mánuði að frumkvæði Evrópuþingsins eða ráðsins.

21. gr.

Nefndarmeðferð

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndarinnar sem komið er á fót skv. 39. gr. tilskipunar 2008/98/EB. Sú nefnd skal vera nefnd í skilningi reglugerðar (ESB) nr. 182/2011.

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 5. gr. reglugerðar (ESB) nr. 182/2011.

Skili nefndin ekki álitni skal framkvæmdastjórnin ekki samþykkja drögin að framkvæmdargerðinni og þriðja undirgrein 4. mgr. 5. gr. reglugerðar (ESB) nr. 182/2011 skal gilda.

22. gr.

Viðurlög

Aðildarríki skulu setja reglur um viðurlög vegna brota á ákvæðum landslaga sem eru samþykkt samkvæmt þessari tilskipun og gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til þess að tryggja að slíkum viðurlögum sé beitt. Viðurlögin skulu vera skilvirk, hófleg og hafa letjandi áhrif. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um þessi ákvæði, eigi síðar en 14. febrúar 2014, og skulu tilkynna henni án tafar um síðari breytingar sem hafa áhrif á þau.

23. gr.

Skoðun og eftirlit

1. Aðildarríkin skulu framkvæma viðeigandi skoðanir og eftirlit til að sannprófa að þessi tilskipun sé framkvæmd á réttan hátt.

Þessar skoðanir skulu a.m.k. ná til eftirfarandi:

- upplýsinga sem veittar eru innan rammans um framleiðendaskrár,
- sendinga, einkum útflutnings á raf- og rafeindabúnaðarúrgangi úr Sambandinu í samræmi við reglugerð (EB) nr. 1013/2006 og reglugerð (EB) nr. 1418/2007 og
- starfseminnar í meðhöndlunarstöðvum í samræmi við tilskipun 2008/98/EB og VII. viðauka þessarar tilskipunar.

2. Aðildarríki skulu tryggja að sendingar á notuðum raf- og rafeindabúnaði sem grunur leikur á að sé raf- og rafeindabúnaðarúrgangur fari fram í samræmi við lágmarkskröfurnar í VI. viðauka og skulu fylgjast með slíkum sendingum til samræmis við það.

3. Krefja má framleiðendur, þriðju aðila fyrir þeirra hönd eða aðra aðila, sem sjá um flutninga á notuðum raf- og rafeindabúnaði sem grunur leikur á að sé raf- og rafeindabúnaðarúrgangur, um kostnað vegna viðeigandi skoðana og eftirlits, þ.m.t. geymslukostnað, vegna raf- og rafeindabúnaðar sem grunur leikur á að sé úrgangur.

4. Til að tryggja samræmd skilyrði fyrir framkvæmd þessarar greinar og VI. viðauka getur framkvæmdastjórnin samþykkt framkvæmdargerðir sem kveða á um frekari reglur um skoðanir og eftirlit og einkum samræmd skilyrði fyrir framkvæmd 2. liðar VI. viðauka. Þessar framkvæmdargerðir skulu samþykktar í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 21. gr.

24. gr.

Lögleiðing

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 14. febrúar 2014. Þau skulu þegar í stað senda framkvæmdastjórninni texta þessara ákvæða.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Í þeim skal einnig vera yfirlýsing um að líta beri á tilvísanir í gildandi lögum og stjórnsýslufyrirmælum í tilskipanirnar sem eru felldar niður með þessari tilskipun sem tilvísanir í þessa tilskipun. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun og hvernig yfirlýsingin skal sett fram.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

3. Að því tilskildu að markmiðin, sem sett eru í þessari tilskipun, náist er aðildarríkjunum heimilt að taka upp ákvæðin sem mælt er fyrir um í 6. mgr. 8. gr., 2. mgr. 14. gr. og 15. gr. með samningum milli lögbærra yfirvalda og þeirra atvinnuvega sem um er að ræða. Þessir samningar skulu uppfylla eftirfarandi kröfur:

- samningar skulu vera framkvæmanlegir,
- í samningum verður að tilgreina markmið ásamt samsvarendi tímamörkum,
- samningar skulu birtir í stjórnartíðindum hvers ríkis eða opinberu skjali, sem almenningur hefur jafnt aðgengi að, og komið á framfæri við framkvæmdastjórnina,
- reglulegt eftirlit skal vera með þeim árangri sem næst, gefa skal skýrslu um hann til lögbærra yfirvalda og framkvæmdastjórnarinnar og koma honum á framfæri við almenning samkvæmt þeim skilyrðum sem sett eru í samningnum,

- e) lögbær yfirvöld skulu sjá til þess að framfarir, sem nást samkvæmt samningnum, verði kannaðar,
- f) ef ekki er staðið við samninginn skulu aðildarríkin beita viðeigandi ákvæðum þessarar tilskipunar með laga- eða stjórnsýslufyrirmælum.

25. gr.

Niðurfelling

Tilskipun 2002/96/EB, eins og henni var breytt með tilskipunum sem eru tilgreindar í A-hluta XI. viðauka, er felld úr gildi frá og með 15. febrúar 2014, með fyrirvara um skuldbindingar aðildarríkjanna að því er varðar þá fresti til lögleiðingar og beitingar tilskipananna sem tilgreindar eru í B-hluta XI. viðauka.

Líta ber á tilvísanir í niðurfelldu tilskipanirnar sem tilvísanir í þessa tilskipun og skulu þær lesnar í samræmi við samsvörunartöfluna í XII. viðauka.

26. gr.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

27. gr.

Viðtakendur

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Strassborg 4. júlí 2012.

Fyrir Evrópuþingið

M. SCHULZ

forseti.

Fyrir hönd ráðsins

A. D. MAVROYIANNIS

forseti.

I. VIÐAUKI

Flokkar raf- og rafeindabúnaðar sem falla undir þessa tilskipun á umbreytingartímabilinu sem kveðið er á um í a-lið 1. mgr. 2. gr.

1. Stór heimilistæki
 2. Lítil heimilistæki
 3. Upplýsingatækni- og fjarskiptabúnaður
 4. Neytendabúnaður og ljósspennuplötur
 5. Ljósabúnaður
 6. Raf- og rafeindatæki (að frátöldum stórum, föstum iðnaðartækjum)
 7. Leikföng, tómsunda- og íþróttabúnaður
 8. Lækningatæki (að frátöldum ígræðsluvörum og vörum sem bera smit)
 9. Vöktunar- og eftirlitstæki
 10. Sjálfsalar
-

*II. VIÐAUKI***Viðmiðunarskrá yfir raf- og rafeindabúnað sem fellur undir flokkana í I. viðauka**

1. STÓR HEIMLISTÆKI

Stór kælitæki

Kæliskápar

Frystar

Önnur stór tæki notuð til kælingar, varðveislu og geymslu matvæla

Þvottavélar

Þurrkarar

Uppþvottavélar

Eldavélar

Rafmagnseldavélar

Rafmagnshitaplötur

Örbylgjuofnar

Önnur stór tæki notuð til eldunar og annarrar vinnslu matvæla

Rafmagnshitunartæki

Rafmagnsofnar

Önnur stór tæki til að hita upp herbergi, rúm eða sæti

Rafmagnsviftur

Lofjöfnunartæki

Annar viftu-, útblásturs- og lofjöfnunarbúnaður

2. LÍTIL HEIMLISTÆKI

Ryksugur

Teppahreinsarar

Önnur hreingerningatæki

Tæki sem eru notuð til að sauma, þrjúna, vefa og til annarrar textílvinnslu

Straujárn og önnur tæki sem eru notuð til að strauja, rulla og hirða um fatnað á annan hátt

Brauðristir

Djúpsteikingarpottar

Kvarmir, kaffivélar og búnaður til að opna eða innsigla ílát eða umbúðir

Rafmagnshnífar

Hárskurðartæki, hárpurrkur, rafmagnstannburstar, rakvélar, nuddtæki og önnur tæki, notuð til snyrtingar

Klukkur, armbandsúr og búnaður til að mæla, gefa til kynna eða skrá tíma

Vogir

3. UPPLÝSINGATÆKNI- OG FJARSKIPTABÚNAÐUR

Miðlæg gagnavinnsla:

Stórtölvur

Smátölvur

Prenttæki

Einkatölvur:

Einkatölvur (miðverk, mús, skjár og lyklaborð meðtalið)

Fartölvur (miðverk, mús, skjár og lyklaborð meðtalið)

Fistölvur

Lófatölvur

Prentarar

Afritunarbúnaður

Rafmagns- og rafeindaritvélar

Vasa- og borðreiknivélar

og önnur tæki og búnaður til að safna, geyma, vinna úr, setja fram eða miðla upplýsingum með rafrænum hætti

Endabúnaður og -kerfi notanda

Bréfasími (fax),

Fjarriti

Símar

Símasjálfsalar

Þráðlausir símar

Hólfskiptir símar

Símsvarar

og önnur tæki eða búnaður til að flytja hljóð, myndir eða aðrar upplýsingar með fjarskiptatækni

4. NEYTENDABÚNAÐUR OG LJÓSSPENNUPLOTTUR

Útvarpstæki

Sjónvarpstæki

Myndbandsupptökuvélar

Myndbandsupptökutæki

Hi-fi-upptökutæki

Magnarar

Hljóðfæri

og önnur tæki eða búnaður sem er notaður til hljóð- eða myndupptöku eða -flutnings, þ.m.t. merki eða annars konar tækni við dreifingu hljóðs og myndar en með fjarskiptum

Ljósspennuplötur

5. LJÓSABÚNAÐUR

Lampar fyrir flúrperur að frátöldum þeim sem eru notaðir á heimilum

Beinar flúrperur

Sambyggðar flúrperur

Háþrýstar úrhleðsluperur, þ.m.t. háþrýstar natríumperur og málmhalógenperur

Lágþrýstar natríumperur

Annars konar ljós eða ljósabúnaður sem þjónar þeim tilgangi að dreifa ljósi eða takmarka ljós, að frátöldum glóþráðarperum

6. RAF- OG RAFEINDATÆKI (AÐ FRÁTÖLDUM STÓRUM, FÖSTUM IÐNAÐARTÆKJUM)

Borar

Sagir

Saumavélar

Búnaður til að renna, sverfa, slípa, fínþússa, saga, skera, klippa, bora, hola, gata, brjóta saman, beygja eða vinna timbur, málm eða önnur efni á svipaðan hátt

Verkfæri til að hnoða, negla eða skrúfa eða fjarlægja hnoð, nagla og skrúfur eða til svipaðra nota

Tæki til að logsjóða eða lóða eða til svipaðra nota

Búnaður til sprautunar, dreifingar, úðunar eða annarrar meðhöndlunar með vökva eða loftkenndum efnum

Sláttutæki eða önnur tæki til garðvinnu

7. LEIKFÖNG, TÓMSTUNDA- OG ÍÞRÓTTABÚNAÐUR

Rafmagnsjárnbrautir eða -bílabrautir

Lófaleikjatölvur

Skjáleikir

Tölvur til hjólreiða, kofunar, hlaupa, róðrar o.s.frv.

Íþróttabúnaður með raf- eða rafeindaahlutum

Spilakassar

8. LÆKNINGATÆKI (AÐ FRÁTÖLDUM ÍGRÆÐSLUVÖRUM OG VÖRUM SEM BERA SMIT)

Búnaður til geislameðferðar

Hjartalækningatæki

Skiljunarbúnaður

Öndunartæki

Búnaður til geislalækninga

Búnaður á rannsóknarstofu til sjúkdómsgreiningar í glasi

Greiningartæki

Frystar

Búnaður til frjóvgunarprófana

Önnur tæki til að greina, fyrirbyggja, vakta, veita meðferð og ráða bót á sjúkdómum, meiðslum og fötlun

9. VÖKTUNAR- OG EFTIRLITSTÆKI

Reykskynjarar

Hitajafnarar

Hitastillar

Mælitæki, vogir- eða stillibúnaður fyrir heimili eða rannsóknarstofur

Önnur vöktunar- og eftirlitstæki sem notuð eru í iðjuverum (t.d. á stjórnborðum)

10. SJÁLFSALAR

Sjálfsalar fyrir heita drykki

Sjálfsalar fyrir heitar eða kaldar flöskur eða dósir

Sjálfsalar fyrir vörur í föstu formi

Sjálfsalar til að skipta peningum

Öll tæki sem afhenda sjálfvirkir hvers konar vörur

*III. VIÐAUKI***FLOKKAR RAF- OG RAFEINDABÚNAÐAR SEM FALLA UNDIR ÞESSA TILSKIPUN**

1. Varmaskiptabúnaður
2. Skjáiir og búnaður með skjám með yfirborð sem er stærra en 100 cm²
3. Lampar
4. Stór búnaður (með eitthvert ytra mál sem er yfir 50 cm), þ.m.t. en þó ekki eingöngu:

Heimilistæki, upplýsingatækni- og fjarskiptabúnaður, neytendabúnaður, lampar, búnaður sem er notaður til hljóð- eða myndupptöku eða -flutnings, hljóðfæri, raf- og rafeindatæki, leikföng, frístunda- og íþróttabúnaður, lækningatæki, vöktunar- og eftirlitstæki, sjálfsalar, búnaður fyrir framleiðslu rafstraums. Til þessa flokks telst ekki búnaður sem er í flokkum 1 til 3.

5. Lítil búnaður (ekki ytra mál er yfir 50 cm), þ.m.t. en þó ekki eingöngu:

Heimilistæki, neytendabúnaður, lampar, búnaður sem er notaður til hljóð- eða myndupptöku eða -flutnings, hljóðfæri, raf- og rafeindatæki, leikföng, frístunda- og íþróttabúnaður, lækningatæki, vöktunar- og eftirlitstæki, sjálfsalar, búnaður fyrir framleiðslu rafstraums. Til þessa flokks telst ekki búnaður sem er í flokkum 1 til 3 og 6.

6. Lítil upplýsingatækni- og fjarskiptabúnaður (ekki ytra mál er yfir 50 cm)

*IV. VIÐAUKI***Skrá, sem er ekki tæmandi, yfir raf- og rafeindabúnað sem fellur undir flokkana í III. viðauka**

1. Varmaskiptabúnaður

Kæliskápar, frýstar, búnaður sem afhendir sjálfvirkt kældar vörur, loftræstingarbúnaður, rakaeyðingartæki, varmadælur, hitagjafar sem innihalda olíu og varmaskiptar sem nota aðra vökva en vatn fyrir varmaskiptin.

2. Skjáiir og búnaður með skjám með yfirborð sem er stærra en 100 cm²

Skjáiir, sjónvörp, vökvakristalsmyndarammar, fartölvur, fistölvur.

3. Ljósaperur

Beinar flúrperur, sambyggðar flúrperur, flúrperur, háþrýstar úrhleðsluperur, þ.m.t. háþrýstar natriumperur og málmhalógenperur, lágþrýstar natriumperur, ljósdíóður.

4. Stór búnaður

Þvottavélar, fátápurkarar, uppþvottavélar, eldavélar, rafmagnsofnar, rafmagnshitaplötur, lampar, búnaður sem er notaður til hljóð- eða myndflutnings, hljóðfæri (að undanskildum pípuorgelum sem sett eru upp í kirkjum), tæki sem eru notuð til að sauma og vefa, stórar stórtölvur, stórar prentvélar, afritunarbúnaður, stórir spilakassar, stór lækningatæki, stór vöktunar- og eftirlitstæki, stór tæki sem afhenda sjálfvirkt vörur og peninga, ljósspennuplötur.

5. Lítil búnaður

Ryksugur, teppahreinsarar, tæki sem notuð eru til að sauma, lampar, örbylgjuofnar, loftræstingarbúnaður, straujárn, brauðristar, rafmagnshnífar, hraðsuðukatlar, klukkur og úr, rafmagnsrakvélar, vogir, tæki fyrir há- og líkamssnyrtingu, reiknivélar, útvörp, myndbandsupptökuvélar, myndbandsupptökutæki, hljómflutningstæki, hljóðfæri, búnaður sem er notaður til hljóð- eða myndflutnings, rafmagns- og rafeindaleikföng, tölvur fyrir hjólreiðar, köfun, róður o.þ.h., reykskynjarar, hitastillar, lítil raf- og rafeindatæki, lítil lækningatæki, lítil vöktunar- og eftirlitstæki, lítil tæki sem afhenda sjálfvirkt vörur og peninga, lítil búnaður með innbyggðar ljósspennuplötur.

6. Lítil upplýsingatækni- og fjarskiptabúnaður (ekkert ytra mál er yfir 50 cm)

Farsímar, GPS, vasareiknar, beinar, einkatölvur, prentarar, símar.

V. VIÐAUKI

LÁGMARKSENDURNÝTINGARMARKMIÐ SEM UM GETUR Í 11. GR.

1. hluti: Lágmarksmarkmið sem gilda fyrir hvern flokk frá 13. ágúst 2012 til 14. ágúst 2015 með tilvísun í flokkana sem taldir eru upp í I. viðauka:
- a) fyrir raf- og rafeindabúnaðarúrgang í 1. eða 10. flokki í I. viðauka,
 - endurnýta skal 80% og
 - endurvinna skal 75%,
 - b) fyrir raf- og rafeindabúnaðarúrgang í 3. eða 4. flokki í I. viðauka,
 - endurnýta skal 75% og
 - endurvinna skal 65%,
 - c) að því er varðar raf- og rafeindabúnaðarúrgang í 2., 5., 6., 7., 8. eða 9. flokki í I. viðauka,
 - endurnýta skal 70% og
 - endurvinna skal 50%,
 - d) að því er varðar gasúrhleðsluperur skal endurvinna 80%.
2. hluti: Lágmarksmarkmið sem gilda fyrir hvern flokk frá 15. ágúst 2015 til 14. ágúst 2018 með tilvísun í flokkana sem taldir eru upp í I. viðauka:
- a) fyrir raf- og rafeindabúnaðarúrgang í 1. eða 10. flokki í I. viðauka,
 - endurnýta skal 85% og
 - undirbúa skal 80% fyrir endurnotkun og endurvinna,
 - b) fyrir raf- og rafeindabúnaðarúrgang í 3. eða 4. flokki í I. viðauka,
 - endurnýta skal 80% og
 - undirbúa skal 70% fyrir endurnotkun og endurvinna,
 - c) að því er varðar raf- og rafeindabúnaðarúrgang í 2., 5., 6., 7., 8. eða 9. flokki í I. viðauka,
 - endurnýta skal 75% og
 - undirbúa skal 55% fyrir endurnotkun og endurvinna,
 - d) að því er varðar gasúrhleðsluperur skal endurvinna 80%.
3. hluti: Lágmarksmarkmið sem gilda fyrir hvern flokk frá 15. ágúst 2018 með tilvísun í flokkana sem taldir eru upp í III. viðauka:
- a) fyrir raf- og rafeindabúnaðarúrgang í 1. eða 4. flokki í III. viðauka,
 - endurnýta skal 85% og
 - undirbúa skal 80% fyrir endurnotkun og endurvinna,
 - b) fyrir raf- og rafeindabúnaðarúrgang í 2. flokki í III. viðauka,
 - endurnýta skal 80% og
 - undirbúa skal 70% fyrir endurnotkun og endurvinna,
 - c) fyrir raf- og rafeindabúnaðarúrgang í 5. eða 6. flokki í III. viðauka,
 - endurnýta skal 75% og
 - undirbúa skal 55% fyrir endurnotkun og endurvinna,
 - d) fyrir raf- og rafeindabúnaðarúrgang í 3. flokki í III. viðauka skal endurvinna 80%.
-

VI. VIÐAUKI

LÁGMARKSKRÖFUR VARÐANDI SENDINGAR

1. Til að greina raf- og rafeindabúnað frá raf- og rafeindabúnaðarúrgangi þegar sá sem hefur hlutinn undir höndum lýsir því yfir að ætlunin sé að senda eða verið sé að senda notaðan raf- og rafeindabúnað en ekki raf- og rafeindabúnaðarúrgang, skulu aðildarríki krefjast þess að fyrirgreindur aðili sé með eftirfarandi því til sönnunar:
 - a) afrit af reikningi og samningi varðandi sölu og/eða yfirfærslu eignarréttar á raf- og rafeindabúnaði þar sem kemur fram að búnaðurinn fari beint til endurnotkunar og sé fullkomlega starfhæfur,
 - b) sönnun á mati eða prófun, þ.e. afrit af færslunum (prófunarvottorð, staðfesting á virkni), fyrir hvern lið vörusendingarinnar og bókun með öllum upplýsingum skýrslu skv. 3. lið,
 - c) yfirlýsingu þess aðila sem sér um flutning raf- og rafeindabúnaðarins um að engin efni eða búnaður í vörusendingunni sé úrgangur í skilningi 1. mgr. 3. gr. tilskipunar 2008/98/EB og
 - d) viðeigandi vörn gegn skemmdum við flutning, fermingu og affermingu, einkum með fullnægjandi umbúðum og viðeigandi stöflun farmsins.
2. Þrátt fyrir það gilda a- og b-liður 1. liðar og 3. liður ekki ef það er skjalfest með ótvíræðum sönnunum að sendingin eigi sér stað innan ramma samkomulags um flutninga vegna viðskipta á milli fyrirtækja og að:
 - a) raf- og rafeindabúnaðurinn sé sendur aftur til framleiðandans, eða þriðja aðila fyrir hans hönd, sem gallaður til viðgerðar samkvæmt ábyrgð, í þeim tilgangi að hann verði notaður aftur eða
 - b) notaður raf- og rafeindabúnaður, sem er til nota í atvinnuskyni, sé sendur til framleiðandans eða þriðja aðila fyrir hans hönd eða starfsstöðvar þriðja aðila í landi sem ákvörðun ráðs Efnahags- og framfarastofnunarinnar C(2001) 107/lokagerð um endurskoðun ákvörðunar C(92) 39/lokagerð um eftirlit með flutningi úrgangs sem ætlaður er til endurnýtingar gildir um, til endurnýtingar eða viðgerðar samkvæmt gildandi samningi, í þeim tilgangi að hann verði notaður aftur eða
 - c) gallaður raf- og rafeindabúnaður, sem er til nota í atvinnuskyni, t.d. lækningatæki eða hlutar þeirra, sé sendur til framleiðandans eða þriðja aðila fyrir hans hönd vegna greiningar á frumorsök samkvæmt gildandi samningi, í tilvikum þar sem einungis framleiðandinn eða þriðji aðili fyrir hans hönd geta gert slíka greiningu.
3. Til að sýna fram á að hlutirnir sem verið er að flytja séu notaður raf- og rafeindabúnaður frekar en raf- og rafeindabúnaðarúrgangur skulu aðildarríki gera kröfu um eftirfarandi prófun og skráningu:

Þrep 1: Prófun

- a) Prófa skal virkni og leggja mat á það hvort hættuleg efni séu til staðar. Prófanir sem gera skal ráðast af tegund raf- og rafeindabúnaðar. Að því er varðar flestan notaðan raf- og rafeindabúnað er nægilegt að prófa virkni lykilþátta.
- b) Skrásetja skal niðurstöðu mats og prófunar.

Þrep 2: Skýrsla

- a) Skýrsluna skal festa tryggilega en þó ekki varanlega á annað hvort raf- og rafeindabúnaðinn sjálfan (ef hann er ekki í umbúðum) eða á umbúðirnar svo hægt sé að lesa hana án þess að taka umbúðirnar af búnaðinum.
- b) Í skýrslunni skulu eftirfarandi upplýsingar koma fram:
 - heiti hlutar (heiti búnaðarins ef hann er skráður í II. eða IV. viðauka, eins og við á og flokkur, sem settur er fram í I. eða III. viðauka, eins og við á),
 - auðkennisnúmer hlutarins (tegundarnúmer) þar sem við á,
 - framleiðsluár (ef það liggur fyrir),
 - heiti og heimilisfang fyrirtækisins sem ber ábyrgð á sannprófun á virkni,

- niðurstöður prófunar eins og lýst er í 1. þrepi (þ.m.t. dagsetning prófunar á virkni),
 - tegundir prófana sem gerðar eru.
4. Til viðbótar við þau skjöl sem krafist er skv. 1., 2. og 3. lið skal hverjum farni af notuðum raf- og rafeindabúnaði (t.d. gámi, vöruflutningabifreið) fylgja:
- a) viðeigandi flutningsskjal, t.d. CMR-farmbréf,
 - b) ábyrgðaryfirlýsing ábyrga aðilans.
5. Liggi ekki fyrir sönnun um að hlutur sé notaður raf- og rafeindabúnaður en ekki raf- og rafeindabúnaðarúrgangur, með viðeigandi skjölum sem gerð er krafa um í 1., 2., 3. og 4. lið, og um viðeigandi varnir gegn skemmdum við flutning, fermingu og affermingu, einkum með fullnægjandi umbúðum og viðeigandi stöflun farmsins, sem er skylda þess aðila sem sér um flutninginn, skulu yfirvöld aðildarríkis líta svo á að um raf- og rafeindabúnaðarúrgang sé að ræða og gera ráð fyrir að farmurinn sé ólögleg sending. Í þeim tilvikum verður farið með farminn í samræmi við 24. og 25. gr. reglugerðar (EB) nr. 1013/2006.
-

VII. VIÐAUKI

Sérmeðhöndlun efniviðar og íhluta raf- og rafeindabúnaðarúrgangs sem um getur í 2. mgr. 8. gr.

1. Að lágmarki skal fjarlægja eftirfarandi efni, blöndur og íhluti úr öllum raf- og rafeindabúnaðarúrgangi sem safnað er sérstaklega:

- fjöklóruð bifenyli (PCB) sem innihalda þetta í samræmi við tilskipun ráðsins 96/59/EB frá 16. september 1996 um förgun fjöklóraðra bifenyli og fjöklóraðra terfenyli (PCB/PCT) ⁽²⁹⁾,
- íhluti sem innihalda kvikasilfur, s.s. rofa eða perur til baklýsingar,
- rafhlöður,
- prentplötur, yfirleitt úr farsímum en einnig úr öðrum tækjum ef yfirborð prentplötunnar er stærra en 10 fersentimetrar,
- blekhylki, fljótandi eða krem, einnig litahylki,
- plast sem inniheldur brómað logavarnarefni,
- asbestúrgang og íhluti sem innihalda asbest,
- bakskautsalpa,
- klórflúrkolefni (CFC), vetnisklórflúrkolefni (HCFC) eða vetnisflúrkolefni (HFC) og vetniskolefni (HC),
- gasúrhleðsluperur,
- vökvakristalskjái (ásamt umgerð ef við á) með stærra yfirborð en 100 fersentimetra og alla slíka skjái sem eru baklýstir með gasúrhleðsluperum,
- utanáliggjandi rafleiðslur,
- íhluti sem innihalda eldfastar keramiktréskar eins og lýst er í tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 97/69/EB frá 5. desember 1997 um tuttugustu og þriðju aðlögun að tækniframförum á tilskipun ráðsins 67/548/EBE um samræmingu ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum um flokkun, pökkun og merkingu hættulegra efna ⁽³⁰⁾,
- íhluti sem innihalda geislavirk efni, að frátöldum íhlutum sem eru undir undantekningarmörkunum sem eru sett í 3. gr. og I. viðauka tilskipunar ráðsins 96/29/KBE frá 13. maí 1996 um grundvallaröryggisstaðla um verndun heilbrigðis starfsmanna og almennings gegn hættu af völdum jónandi geislunar ⁽³¹⁾,
- rafvökvaþétta sem innihalda skaðleg efni (hæð > 25 mm, þvermál > 25 mm eða hlutfallslega svipað rúmmál).

Farga skal þessum efnum, blöndum og íhlutum eða endurnýta þau í samræmi við tilskipun ráðsins 2008/98/EB.

2. Eftirfarandi íhlutir raf- og rafeindabúnaðarúrgangs, sem er safnað sérstaklega, skulu meðhöndlaðir á eftirfarandi hátt:

- bakskautsalpar: fjarlægja skal flúrhúðun,

⁽²⁹⁾ Stj. tíð. EB L 243, 24.9.1996, bls. 31.

⁽³⁰⁾ Stj. tíð. EB L 343, 13.12.1997, bls. 19.

⁽³¹⁾ Stj. tíð. EB L 159, 29.6.1996, bls. 1.

-
- búnaður sem inniheldur lofttegundir sem eru ósoneyðandi eða hafa hitahækkunarmátt (GWP) sem fer yfir 15, t.d. í froðu og kælírásum: draga verður lofttegundirnar út og meðhöndla þær á réttan hátt. Meðhöndla skal ósoneyðandi lofttegundir í samræmi við reglugerð (EB) nr. 1005/2009.
 - gasúrhleðsluperur: fjarlægja skal kvikasilfur.
3. Að teknu tilliti til umhverfissjónarmiða og þess hve undirbúningur endurnotkunar og endurvinnsla er æskileg skal beita 1. og 2. lið á þann hátt að umhverfissvænn undirbúningur endurnotkunar og endurvinnsla íhluta eða heilla tækja sé ekki hindruð.

*VIII. VIÐAUKI***TÆKNILEGAR KRÖFUR SEM UM GETUR Í 3. MGR. 8. GR.**

1. Geymslustaðir (þ.m.t. bráðabirgðageymsla) raf- og rafeindabúnaðarúrgangs áður en meðhöndlun hefst (með fyrirvara um kröfurnar í tilskipun ráðsins 1999/31/EB frá 26. apríl 1999 um urðun úrgangs ⁽³²⁾):
 - hentug svæði með ógagndræpu yfirborði þar sem fyrir hendi er aðstaða til lekasöfnunar og, ef við á, fellingar- og fituhreinsunarbúnaður,
 - heppileg svæði með vatnsheldu yfirborði.
2. Staðir fyrir meðhöndlun raf- og rafeindabúnaðarúrgangs:
 - vogir til að vigta meðhöndlaðan úrgang,
 - hentug svæði með ógagndræpu yfirborði og vatnspéttri yfirbyggingu þar sem fyrir hendi er aðstaða til lekasöfnunar og, ef við á, fellingar- og fituhreinsunarbúnaður,
 - heppileg geymsla fyrir varahluti úr búnaði sem tekinn hefur verið í sundur,
 - heppileg ílát til að geyma í rafhlöður, þetta sem innihalda PCB eða PCT og annan hættulegan úrgang, s.s. geislavirkan úrgang,
 - búnaður til að hreinsa vatn, í samræmi við heilbrigðis- og umhverfisreglugerðir.

⁽³²⁾ Stjttíð. EB L 182, 16.7.1999, bls. 1.

*IX. VIÐAUKI***TÁKN TIL MERKINGAR Á RAF- OG RAFEINDABÚNAÐI**

Táknið, sem gefur til kynna að raf- og rafeindabúnaði sé safnað sérstaklega, er mynd af yfirstrikaðri sorptunnu á hjólum eins og sýnt er hér á eftir. Merkið skal prentað þannig að það sé sýnilegt, læsilegt og óafmáanlegt.

*X. VIÐAUKI***UPPLÝSINGAR VEGNA SKRÁNINGAR OG SKÝRSLUGJAFAR SEM UM GETUR Í 16. GR.****A. Upplýsingar sem skal leggja fram við skráningu:**

1. Nafn og heimilisfang framleiðandans eða viðurkennds fulltrúa, sem skipaður er skv. 17. gr. (póstnúmer og staður, götuheiti og húsnúmer, land, síma- og faxnúmer, tölvupóstfang og tengiliður). Ef um er að ræða viðurkenndan fulltrúa, eins og skilgreint er í 17. gr. skal einnig veita samskiptaupplýsingar varðandi framleiðandann sem fulltrúinn er í fyrirsvari fyrir.
2. Landsauðkenniskóði framleiðanda, þ.m.t. evrópskt skattnúmer eða skattnúmer framleiðanda í viðkomandi ríki.
3. Flokkur raf- eða rafeindabúnaðar eins og hann er settur fram í I. eða III. viðauka, eins og við á.
4. Tegund raf- eða rafeindabúnaðar (heimilisbúnaður eða annað en heimilisbúnaður).
5. Tegundarheiti raf- eða rafeindabúnaðar.
6. Upplýsingar um það hvernig framleiðandinn uppfyllir skyldur sínar: með einstaklingsbundu kerfi eða sameiginlegu kerfi, ásamt upplýsingum um fjárhagslega tryggingu.
7. Söluaðferð sem notuð er (t.d. fjarsala).
8. Yfirlýsing um að upplýsingar, sem veittar eru, séu réttar.

B. Upplýsingar sem veita skal vegna skýrslugjafar:

1. Landsauðkenniskóði framleiðandans.
2. Skýrslutímabil.
3. Flokkur raf- eða rafeindabúnaðar eins og hann er settur fram í I. eða III. viðauka, eins og við á.
4. Magn raf- og rafeindabúnaðar sem sett er á landsbundinn markað, miðað við þyngd.
5. Magn raf- og rafeindabúnaðar, miðað við þyngd, sem safnað er sérstaklega, endurunnið (þ.m.t. undirbúið fyrir endurnotkun), endurnýtt og fargað innan aðildarríkisins eða flutt innan eða út úr Sambandinu.

Ath.: upplýsingarnar sem settar eru fram í 4. og 5. lið verður að gefa samkvæmt flokkun.

*XI. VIÐAUKI***A-hluti***Niðurfelld tilskipun með síðari breytingum**(sem um getur í 25. gr.)*

Tilskipun 2002/96/EB um raf- og rafeindabúnaðarúrgang	(Stjtið. ESB L 37, 13.2.2003, bls. 24)
Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/108/EB	(Stjtið. ESB L 345, 31.12.2003, bls. 106)
Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2008/34/EB	(Stjtið. ESB L 81, 20.3.2008, bls. 65)

B-hluti*Skrá yfir fresti til lögleiðingar í aðildarríkjunum**(sem um getur í 25. gr.)*

Tilskipun	Lögleiðingarfrestur
2002/96/EB	13. ágúst 2004
2003/108/EB	13. ágúst 2004
2008/34/EB	—

XII. VIÐAUKI

SAMSVÖRUNARTAFLA

tilskipun 2002/96/EB	Þessi tilskipun
1. gr.	—
—	1. gr.
1. mgr. 2. gr.	1. mgr. 2. gr.
2. mgr. 2. gr.	2. mgr. 2. gr.
3. mgr. 2. gr.	a-liður 3. mgr. 2. gr.
1. mgr. 2. gr. (að hluta)	b-liður 3. mgr. 2. gr.
síðasti liður 5. liðar I. viðauka B	c-liður 3. mgr. 2. gr.
8. liður I. viðauka B	g-liður 4. mgr. 2. gr.
—	a- til f-liður 4. mgr. 2. gr. og 5. mgr. 2. gr.
a-liður 3. gr.	a-liður 1. mgr. 3. gr.
—	b- til d-liður 1. mgr. 3. gr.
b-liður 3. gr.	e-liður 1. mgr. 3. gr.
c- til h-liður 3. gr.	2. mgr. 3. gr.
i-liður 3. gr.	f-liður 1. mgr. 3. gr.
j-liður 3. gr.	g-liður 1. mgr. 3. gr.
k-liður 3. gr.	h-liður 1. mgr. 3. gr.
l-liður 3. gr.	—
m-liður 3. gr.	i-liður 1. mgr. 3. gr.
—	j- til o-liður 1. mgr. 3. gr.
4. gr.	4. gr.
1. til 2. mgr. 5. gr.	1. til 2. mgr. 5. gr.
—	3. til 4. mgr. 5. gr.
3. mgr. 5. gr.	5. mgr. 5. gr.
—	1. mgr. 6. gr.
4. mgr. 5. gr.	2. mgr. 6. gr.
5. mgr. 5. gr.	1. og 2. mgr. 7. gr.
—	1. mgr. 8. gr.
Fyrsta og önnur undirgrein 1. mgr. 6. gr. og 3. mgr.	2., 3. og 4. mgr. 8. gr.
4. liður II. viðauka	Fyrsti málsliður annarrar undirgreinar 4. mgr. 8. gr.
Þriðja undirgrein 1. mgr. 6. gr.	5. mgr. 8. gr.
6. mgr. 6. gr.	6. mgr. 8. gr.

tilskipun 2002/96/EB	Bessi tilskipun
2. mgr. 6. gr.	1. og 2. mgr. 9. gr.
4. mgr. 6. gr.	3. mgr. 9. gr.
5. mgr. 6. gr.	1. og 2. mgr. 10. gr.
—	3. mgr. 10. gr.
1. mgr. 7. gr.	—
2. mgr. 7. gr.	1 mgr. 11. gr. og V. viðauki
—	2. mgr. 11. gr.
—	3. mgr. 11. gr.
Fyrsta undirgrein 3. mgr. 7. gr.	4. mgr. 11. gr.
Önnur undirgrein 3. mgr. 7. gr.	—
4. mgr. 7. gr.	—
5. mgr. 7. gr.	5. mgr. 11. gr.
—	6. mgr. 11. gr.
1. mgr. 8. gr.	1. mgr. 12. gr.
—	2. mgr. 12. gr.
Fyrsta og önnur undirgrein 2. mgr. 8. gr.	3. mgr. 12. gr.
Þriðja undirgrein 2. mgr. 8. gr.	1. mgr. 14. gr. (að hluta)
Fyrsta undirgrein 3. mgr. 8. gr.	4. mgr. 12. gr.
—	5. mgr. 12. gr.
Önnur undirgrein 3. mgr. 8. gr.	1. mgr. 14. gr. (að hluta)
4. mgr. 8. gr.	—
Fyrsta undirgrein 1. mgr. 9. gr.	Fyrsta undirgrein 1. mgr. 13. gr.
Önnur undirgrein 1. mgr. 9. gr.	—
Þriðja undirgrein 1. mgr. 9. gr.	Önnur undirgrein 1. mgr. 13. gr.
Fjórförða undirgrein 1. mgr. 9. gr.	Þriðja undirgrein 1. mgr. 13. gr.
2. mgr. 9. gr.	2. mgr. 13. gr.
1. mgr. 10. gr.	2. mgr. 14. gr.
2. mgr. 10. gr.	3. mgr. 14. gr.
3. mgr. 10. gr.	4. mgr. 14. gr.
4. mgr. 10. gr.	5. mgr. 14. gr.
11. gr.	15. gr.
1. mgr. 12. gr. (að hluta)	1. til 3. mgr. 16. gr.
Fyrsta undirgrein 1. mgr. 12. gr. (að hluta)	4. mgr. 16. gr.
Önnur undirgrein 1. mgr. 12. gr.	1. og 2. mgr. 16. gr. og 2. og 3. mgr. 17. gr.

tilskipun 2002/96/EB	Þessi tilskipun
Þriðja undirgrein 1. mgr. 12. gr.	3. og 5. mgr. 16. gr.
—	1. mgr. 17. gr.
Fjórdá undirgrein 1. mgr. 12. gr.	18. gr.
2. mgr. 12. gr.	5. mgr. 16. gr.
13. gr.	19. gr.
—	20. gr.
14. gr.	21. gr.
15. gr.	22. gr.
16. gr.	1. mgr. 23. gr.
—	2. til 4. mgr. 23. gr.
1. til 3. mgr. 17. gr.	1. til 3. mgr. 24. gr.
4. mgr. 17. gr.	3. mgr. 7. gr.
5. mgr. 17. gr.	4. til 7. mgr. 7. gr., 6. mgr. 11. gr. og 6. mgr. 12. gr.
—	25. gr.
18. gr.	26. gr.
19. gr.	27. gr.
I. viðauki A	I. viðauki
I. viðauki B	II. viðauki
—	III., IV. og VI. viðauki
II. til IV. viðauki	VII. til IX. viðauki
—	X. og XI. viðauki
—	XII. viðauki